
S E V G İ L İ OKUYUCULAR

DUYGULARIN idrak perdesini kapattığı zamanları yaşıyoruz. Çünkü algılarımızın nesnel dünyayı tanıma kapasitesinde bu son dönemde yaşanacak olayları ayırt etme bilgisi sembolik olarak anlatılmış. Bu sembolizmi de ezoterizm olarak öğrenip öğretiyoruz. Döngüsel öğrenme sürecimizde bize düşen, maddeyi geliştirmek ve ruhu özgürleştirmektir; bunlar bizim asıl seçimlerimizdir.

Nasıl ve ne yapacağımızı o anda gösteriyoruz, göstereceğiz. Bazı uyarılarımız var. Sahip çıkacağımız özümüze ait bilgiler var ama kullanmak için farkında olma, uyanık olma, gezegenin enerjisini anlama gibi sorguları çözebilecek miyiz?

İnsanlık olarak açacağımız büyük problemler var. Buna mistik, gizemli labirentler dememize gerek yok.

Hedefin tam ortasında geçmiş ve gelecek diye ayırt ettiğimiz durumlar, çözülmesi için o anda sıraya girmiş bekliyor.

Bize düşen yakın uzak demeyip nanosaniyelerde tüm hayatlarımızın adımını atıp bilgiyle yaşamak... Yaşayarak bilgiye kapıyı açmak... Yoksa bilgiyi depolayan sonsuz kara delikler gibi olmayı seçmiyoruz. Tekamül, bilgeleşmeyi, süptil enerjileri seçiyoruz. Seçimlerimiz, gerçekleştirmek üzere geldiğimiz tüm hayatların içindeki bu özel hayatta başlıca özelliğimizi fark etme yönünde.

Tüm duyguların verdiği dönüşüm sinyalleri kendi varlığımızdaki kayıtlı kodları gösterirken, asıl mesajın dönüşmek ve kendini bilmek olduğunu biliyoruz. Aylar, yıllar, çok uzun zamanlar boyunca onu DNA kodlarımıza, farkındalığımıza işlediğimizi, canlı kozmik üretim hattında tüm boyutlar boyu ortak çalışmayla karanlığı aydınlatma projesinde ortak iş yaptığımızı biliyoruz. Bu ortaklık birbirini sık tanıyan dostlar, sadık dostların deneyimi ile yükseliyor. Birbirine sadık olmak tüm planların ortak çalışma kodu; tezahürün DNA'sı sadece bilerek yaşayarak anlaşılıyor.

Zamanlar üstü zaman çalışması ile bugünlerin ortak zengin bilgi hazinesinden almamız gerekenler tam önümüzde. Hiç bekletmeden alalım ve koşmaya devam edelim. Bayrak yarışı tüm planların ortak iradesi ile sürüyor ve bizi canlı tutuyor.

Geleceği bugün oluşturmanın hızlı bilgisi artık elimizde. Onunla yaşayalım, ona sadık olup hasretimizi başka okullara bırakalım. Sabır iradenin anasıdır, demişler.

Kim bilir sabır yeni adına da sadık bir özgürlük diyebilir miyiz?

Kim bilir...

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür

A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni

Tülin ETYEMEZ

Teknik Sorumlu

K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon

Yasemin TOKATLI

Evren POZAN

Grafik Uygulama

Hakkı GÜNEŞ

Kapak

Ferda GÜRSOY

Dizgi

Ruh ve Madde Yayınları

Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı

Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi

Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.

Maltepe Mahallesi Gümüşsuyu Caddesi

No:8 D:1 Zeytinburnu / İstanbul

ISSN 1302-0676

EYLÜL 2010 Sayı: 608 Cilt: 51

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:

Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6

80060 Beyoğlu İstanbul

Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45

Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve havale gönderileriniz için Ruh ve Madde Yayınları P.K. 9 80072 Beyoğlu İstanbul adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL

Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro

Yıllık abonelik ücreti: 60 TL

Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL

Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.

Posta Çeki No: 655294

Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501

Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

Kitap sipariş etmek isteyen okuyucularımızın sipariş tutarının üzerine yurt içi %25, yurt dışı %40 PTT ücretini eklemeleri rica olunur. Lütfen havale kağıdı veya posta çekinin arkasına istediğiniz kitapların adını yazınız ya da faks veya telefonla Vakıf Merkezine bildiriniz. Dileyen okuyucularımız internet adresinden de kitap ya da dergi sipariş edebilirler. Ödemeli gönderimiz yoktur.

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.

<http://www.bilyay.org.tr>

<http://www.ruhvemadde.com>

e-mail: bilyay@bilyay.org.tr

info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:

Arka Kapak (renkli) 500 USD

Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD

Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD

İç Tam Sayfa 150 USD

İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Realite–Global Tekamül Devresinin İmkanları** Ergün Arıkdal
- 9 **Maddi ve Ruhsal Evolüsyon**
Sadıklar Planı'ndan Alıntılar
- 10 **Bilinçte Süreklilik Kazanmak** Rudolf Steiner
- 16 **Zaman Kavramı ve Beşer** Adnan Ersoy
- 21 **Prof. Charles Tart ile Söyleşi** Gülbin Kınacıgil
- 28 **Önsezilerin Bilimi** Larry Dossey
1. Bölüm
- 34 **“Geleceği Önceden Biliyorum!”** Dr. Sultan Tarlacı
- 42 **Direkt Ses Medyomluğu Mucizesi** Malcolm Lewis
- 46 **Niyetin Gücü ve Başkasının Yerine Enerji Psikolojisi**
Teknikleriyle Çalışmalar Dr. İnci Erkin
1. Bölüm
- 54 **DDA ve Gelecek** Ingo Swann
- 60 **Acı, İstirap ve İlahi Yasalar** Günay Yalçın
- 63 **Etkinlikler**

REALİTE

Global Tekamül Devresinin İmkanları

Ergün Arıkdal

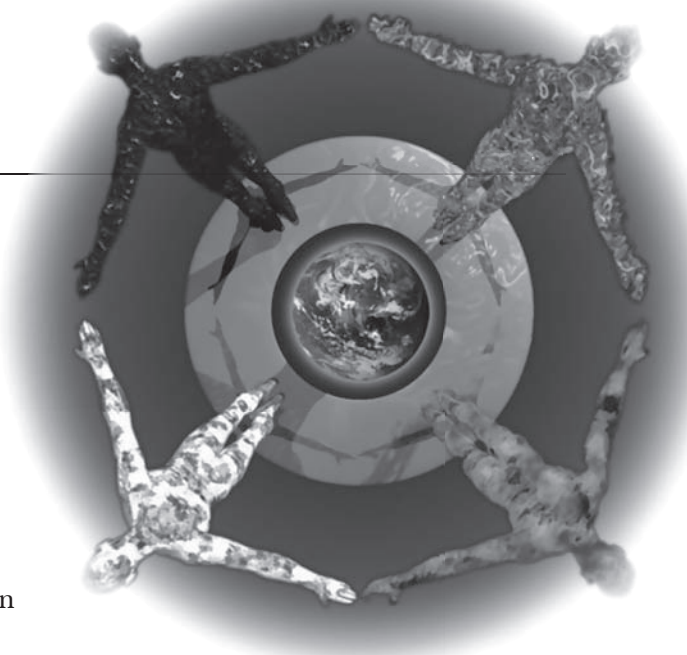
TEKAMÜLÜNÜZÜN gereği olmak üzere, mutlaka ihtiyaçlarımızın istikametinde ilerleriz. Küçük hedefler, esasında çok büyük hedefler, habercisi olmak bakımından çok önemli hususlardır. Kendinize hedef olarak seçmiş olduğunuz meseleleri iyice gözden geçirin ve bunların, daima sizin ve etrafınızdaki insanların iyiliğine, yükselmelerine ve gelişmelerine faydalı hedefler olmalarına dikkat edin. Çünkü doğuşumuzun sebebi, enkarnasyonlarımızın ana planlarını tanzim ederken önde tutulan ilke; varlığın tekamül ihtiyaçlarının karşılanabilmesi için en iyi, en kapsamlı imkanların nasıl bir araya getirilebileceği meselesidir.

Bunlar bilge varlıklar olan Yüce Rehberlerimiz tarafından büyük bir sabır içerisinde, büyük bir anlayış ve hikmetle çekip çevrilen birtakım yasaların, bizler için gerekli olan bölümlerinin tatbikatından ibaret olan bir çalışmadır. Onlar bizim için bu çalışmayı yaparlar. Bizim yapacağımız ise, yapılan bu çalışmayı iyi özümlemek, onunla ayniyet kazanmak ve onu uygulamaktır. Bunun ismine de eskiler “kadere uymak, kadere razı olmak” derler. Fakat kader birtakım zorlamalar, dayatmalar tarzında bir husus değildir. Bir varlığın asıl kaderi, kendi tekamülü için ihtiyaç duyduğu bilgiyi ve görgüyü almaktır. Bunun için de, ihtiyacı olan tecrübeler, yaşaması gereken ruh halleri vardır. Onun en büyük ihtiyacı budur. Tanrı aşkından, Yaratan sevgisinden, bütün insanlığı kapsayacak varlık sevgisinden tutun da, kendinize göre tasavvur ettiğiniz tutkularınıza kadar uzanan bir ihtiyaçlar listesi içindeyiz. Onun için hiç kimseyi yargılamanın, “Vah vah, böyle şey mi olur, ortalıkta hiç ahlak kalmadı,” tarzında düşünmenin bir anlamı yoktur. Çünkü bütün varlıkların enkarnasyonlarındaki en büyük motivasyon, o ihtiyaçlarının giderileceği hususunda kendisine verilen teminatla doğmuş olmasıdır.

Bazı varlıklar birtakım imkanların yeryüzünde mevcut olmamasından dolayı

enkarnasyon çarkının içerisinde bulunamazlar. Ama bu imkanlar yeryüzünde sağlandığı vakit -zaman ve mekanın sağladığı büyük bir imkandır bu- birçok varlık tekrar enkarne olmak imkanını bulabilir. Nitekim biz, dünya nüfusunun hiç durmadan artışını buna bağlarız ve bu şekilde izah ederiz. Çünkü içinde bulunduğumuz devreler artık bir son bulma devresidir; birtakım şeylerin sonuna kadar gidilip tamamlanması, açıklanması, bir izaha kavuşması gereken bir devre içindeyiz. Varlıklar her zaman geniş imkanların mevcut olduğu devrelerle, sikluslarla karşılaşamazlar. Bu siklus, bu büyük devre, Sadıklar Planı'nın tabiriyle "devre-i kebir" bütün varlıkların bütünsel bir şekilde tekamül etmeleri için çok geniş imkanların ortaya çıkarıldığı bir devredir. Yani bu devrenin Rabbi öyle bir Rab'dir ki, başka devrelerin Rab'lerinden, yani mesul varlıklarından, mesul planlarından çok daha yüce, çok daha farklı bir durumdadır.

Bu çok geniş, yoğun, derin ve insanlara hız verici imkanlar, varlığın yalnız belirli bir tarafını geliştirecek değil, onun her türlü ihtiyacına cevap verebilecek imkanlardır. Bu imkanlar birçok varlığı kapsar ki bu, pek rakamla ifade edilebilecek bir durum değildir. Çünkü bu imkanlar, sadece dünyada tanınan imkanlar değil, ahirette de tanınan imkanlardır. Yani ruh dünyasında da aynı imkanlar tanınmaya başlamıştır. Şu anda, dünyada gelişmekte olan değişim hareketleri; aynı vaziyette spatyomdaki, astral bünyedeki değişimi de meydana getirmektedir. Bu yüzden,

astralden fizik dünyaya gelen birtakım tesirler de diğer zamanlara oranla çok farklıdır. Bu sadece değişik varlıkların olmasından değil, astral imkanların değişmesinden de kaynaklanmaktadır.

Tekamül Olgusuyla Merhale Katetmek

DÜNYANIN en büyük işletmesi insanın içindeki saygı işletmesidir. Bu işletme gece-gündüz durmadan çalışır. Bu çalışma, yalnız kendinden memnun olmak üzere sebepler bulmak için değildir. Belki de daha fazla, içimizde ve dışımızda yaşanan olayların sebeplerini araştırmak, böylelikle bize zarar vermelerini, kendimize karşı duyduğumuz saygıyı azaltmalarını önlemek içindir. İçimizdeki bu koskoca fabrika durmadan koruyucu düşünceler de imal eder.

Acaba, "Koruyucu düşünceler" denilince neler kastedilmektedir? "Koruyucu düşünceler," denince genel olarak; mukadderatımız ve öteki insanlarla olan ilişkilerimizin sebep ve etkileri arasındaki bağlılığı

ustaca gizleyerek kendimizi aldatan, bize kendimizi tenkit etmek yolunu kapayan düşünce ve anlamları akla getiriyoruz. Dikkat edelim; kendimizi aldatan, bize kendimizi eleştirme yolunu kapayan her türlü düşünce ve anlayışa biz, “koruyucu düşünceler” diye bakıyoruz. Halbuki bu çok yanlış bir şey çünkü bunlar koruyucu düşünceler değillerdir. Aslında her türlü olayın değiştirilmesi için insan hafızasında da büyük bir çalışma vardır. Bu nokta çok önemlidir: Her türlü olayın değiştirilmesi için hafızamızda buna ait büyük bir çalışma var. Örneğin, aşırı derecede kendimizi beğenmiş bir kişiysek, bu duygumuz hiçbir itirazı, ithamı suç kabul etmez hatta geçmiş olaylara ait vicdan acılarımızı bile susturmak ister; hafıza bazı şeyleri değiştirmeye çalışır: “O esasında öyle değildi, sen bu işte haklıydın,” şeklinde, aleyhimize olan bazı durumları unutmamızı, lehimize olan durumları da hep hatırlamamızı sağlar.

Nietzsche'nin çok güzel bir ifadesi vardır: “Hafızam, ‘Bunu sen

yaptın,’ derken gururum, ‘Bunu sen yapamazsın; diyor.” Burada, yaşanmış bir olaydaki kusurlu bir eylemin bir vicdan muhasebesi esnasında hatırlandığını ama egomuz, gururumuz tarafından da hemen vicdanı rahatlatıcı bir karşılık geldiğini anlatıyor. Ego, “Hayır, bunu sen yapamazsın,” diyor. “Yapmadın,” demiyor, “yapamazsın, hiç sen bu derecede alçalabilir misin?” diyor. Sonunda da, tabi ki gurur galip geliyor ve işimize geldiği şekilde, “Evet, ben bunu yapamazdım. Zaten ben bunu yapmadım. Bu böyle değil,” diyoruz. “Benim bu hususta bir günahım yok,” fikrini insan daha kolaylıkla benimsiyor ve kendisine bunu empoze ediyor. Yani hafıza sonunda gurura, nefsaniyete boyun eğiyor.

Freud da unutmanın yalnızca hafıza zayıflığından ileri gelmediğini, ayrıca şuurumuzun karanlığında bir unutma duygusu olduğunu söyler. Tabi bu çok dikkat edilmesi gereken bir husustur. Unutmak, hafıza zayıflığı meselesi; sadece beyindeki hafıza merkezinin hücresel

faaliyetindeki iletişimsizliklerden veya kayıplardan ileri gelmiyor, ayrıca bir de şuurumuzda unutmaya duygusu var. Unutmaya duygusunun temelinde de gurur, kibir meselesi, kendini beğenmişlik meselesi yatıyor. Ve bu duygu bize utanç veren bazı olayların şuurumuzdan tamamıyla atılmasına yardım ediyor, bizim sürekli olarak utanç içerisinde yaşamamızı engelliyor.

Hafızanın büyük mucizeleri olduğu gibi, bir bakıma büyük hataları da vardır. Gerçekleri kendi kendimize bile kabul etmemek alışkanlığı hafızanın değiştirmek istediği bu hatalardandır. Bu istekler bize hakim olup, en inkar edilemeyecek hakikatleri bile değiştirmeye, duygularımızın tarafını tutmaya çalışırlar. Yani, kendini bilme açısından büyük bir engel oluştururlar, “Sen böyle bir hata yapacak kadar alçalamazsın, aptallaşamazsın, bilgisiz, tedbirsiz olamazsın,” şeklindeki bir düşünüş biçimiyle, eksiklerimizle ilgili birşeyler yapmamızı engellerler.

İnsan kendi hakkında karar verirken, dünyadaki her türlü alışverişten daha çok aldatılır. Aşağı yukarı her türlü alışverişte bir aldatılma vardır. Belki aldığınız malda, yaptığınız işte değildir ama birisi bir malı 100’e alıp 120’ye satarken, yani o mal aslında 100’den alınabilirken sizin bunu 120’den almak zorunda olmanız bir çeşit aldanmadır. İnsanın kendisi hakkında karar vermesi sırasında ise, her türlü alışverişten daha çok aldanılır. Objektif bir şekilde, doğru dürüst karar vermek hiçbir zaman işimize gelmez. Daima bir yolunu bulup gerçeği değiştirmeye çalışırız.

Bu konuyu başka türlü irdelemek de mümkündür. Mesela, hayvanlar geçirdikleri tecrübelerle, aynı zamanda

bilgi de edinirler ama insan böyle değildir. İnsanoğlu her tecrübesinden bilgi edinmez. Neden edinmez? Çünkü o tecrübe aracılığıyla ulaştığı sonuçları objektif bir şekilde muhafaza edemez. Geçirdiği tecrübe sonucunda kendi hakkında bazı kararlar vermesi gerekirken o bunu yapamaz, kararlarda adil hareket edemez. Objektif hareket edemediği için de, bir hayvanın tecrübesiyle elde etmiş olduğu bilgi insan tarafından elde edilemez. Evet, sonunda varlığın alması gereken bilgi açığa çıkar ama bu, ancak birçok tecrübeden sonra gerçekleşebilir. Hadiselerden yeterince ders alınmadığı için hemen hemen aynı mahiyette bir sürü olayı üst üste yaşarız. Sonunda da onlardan ancak bir tanesi, belki de aynı tarzdaki tecrübelerin en cılız olanı bizim aklımızı başımıza getirir. Ve sonra düşünürüz: “Ya, buna benzer bir sürü olay başımdan geçti

de bir türlü uyanamadım.” Aslında geçirdiğimiz o bir sürü tecrübenin özü varlık tarafından alınır, hissedilir ama bir türlü itiraf edilemez. Oradaki tecrübenin getirdiği bilgi varlığın egoistik kabuklarının, nefsanîyet kabuklarının arasından özüne doğru sızamaz. Minik minik, çok küçük küçük dalgalar halindeki geçişlerden sonra, nihayet küçük bir aralık meydana gelir. Ondan sonra da en basit, en küçük bir tecrübe bile hemen bir reaksiyona sebep olur.

İslam'ın kutsal kitabı Kuran-ı Kerim'de de, en çok insanların eşkoşmalarından, onların Tanrı'ya eşkoşmalarından şikâyet vardır. Tanrı'ya eşkoşulan nedir? İnsanın kendini sevmesi meselesidir. Bu, insanın kendisinden nefret etmesi gerektiği manasına gelmez. Burada kastedilen, insanın kendisine olan sevgisinden dolayı kendi karakterinde ve hareket tarzında hiçbir kusur

aramamasıdır. Kendini bilme yolunda hiçbir eleştiri, hiçbir denetleme yapmamasıdır. Egosuyla kendi şuuru arasındaki mücadeleyi bir türlü hazmedememesidir. Daima her şeyin en iyisini, en doğrusunu yaptığına dair aşırı bir gurura, kibire ve kanaate sahip olması demektir ki bu, insan için çok tehlikeli görülmüş ve tamamen uzaklaşılması, kaçınılması gereken bir çeşit putperestlik olarak ele alınmıştır. Sanki Tanrı'ya eşkoşuyormuşsunuz gibi değerlendirilmiştir. Başarısız olabiliriz, hata yapabiliriz ama bunlara daima başkalarının sebep olduğunu, kendi karakterlerinde ve hareket tarzlarında ise hiçbir kusur olmadığını düşünen insanlar vardır. Bu yanlış bir şeydir. Alçakgönüllülüğten tamamen uzak olan bu kişiler bir kendini beğenmişlik içerisinde yürür giderler.

Pascal'ın bir sözü vardır: “İyilik inancı olmayan bir insan, görünür iyilikler üzerinden bakışlarını kaydırıp içinin zavallılığına bakmaya dayanamayacaktır. Bu sebeple, huzursuz bir insanın kendini avutmak için yaptığı hareketlerin hepsinde, kendini tanıtmaktan kaçma arzusu vardır.”

Tabi ki aslında, insan belirli bir olgunluğa ulaşmadığı müddetçe kendi gerçek durumunu içtenlikle açıklayamaz çünkü kendine duyduğu saygının azalmasına dayanamaz. Belirli bir olgunluğa erişince, boş ve inatçı bir gurur duygusu içinde kalmaktansa, acı ve kırıcı da olsa, hakikati bütün açıklığıyla görmek tercih edilir. Demek ki insan, muayyen bir olgunluğa ulaşmak zorundadır ki, bu da işte, “tekamül” dediğimiz olgudur. Onun vasıtasıyla birçok merhaleleri katederiz, belli noktalara kadar geliriz. □

SADIKLAR PLANI'NDAN ALINTILAR

Maddi ve Ruhsal Evolüsyon

Celse: 134, 2.10.1970

BİR İNSANIN biyolojik olarak iki farklı yumurtadan başlayıp, insan formunu alıncaya kadar geçirmiş olduğu bütün safha, ruhun kendi bilgisi ve görgüsü ile alakalı bir tekamül safhasıdır. Çünkü sizin varlığınız, yani ruhunuz, hücre dediğiniz maddi ortamdan başlayarak şu günkü kompleks bedeninizin bulunduğu safhaya kadar çok geniş bir zaman skalası içinde tekamüle tabi olmuş, öğrenim görmüş ve tesir almıştır. Şunu anlatmak istiyoruz ki, bir ruhun, bilhassa insan bedenini idare edecek, ondan istifade edebilecek safhaya gelmiş bir ruhun, gayrişuur muhtevası içerisinde bu evolüsyonun, bu maddi evolüsyonun, bütün maketleri ve kopyaları mevcuttur. Böylece varlık en basitinden, yani onun için en eski fakat en iyi bildiği bir başlangıçtan, tesirin yayılması prensibine uygun olarak, hücreden başlamak suretiyle kompleks vücuda kadar çıkar. Bu hal zaten onun için normaldir, zira tekamülü süresi içerisinde bu safhaları, bu görgü ve tecrübeyi zaten geçirmiştir.

Bu hal hiçbir zaman yeryüzünde ve başka planetlerde mevcut olan varlıkların, aynen bu safhadan geçtiğinin bir delili, itirazsız sapasağlam bir delili olamaz. Fakat insanlığın şu sırada elinde bulunan bilgisi ve görüş zaviyesi henüz bu tarzda düşünmeyi mümkün kılacak kadar evrenselleşmemiştir. Sizlere bunları gösteren ilim adamlarınız, ruhi bir evolüsyonu, ruhi bir antiteyi sureti katiyede zikretmezler, edemezler. Bu bakımdan ve daima münakaşalı bir bilim içerisinde bulunmaya mahkum oluyorsunuz. □

gayri: başka, diğer.

muhteva: içerik.

zikretmek: anmak, hatıra getirmek, sözünü etmek.

Bilinçte Süreklilik Kazanmak

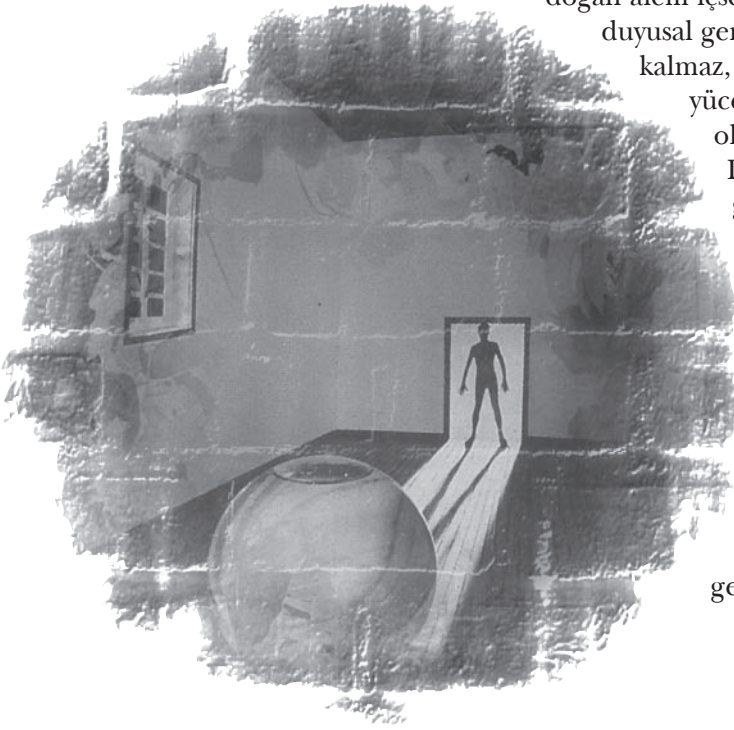
Rudolf Steiner

INSAN HAYATI üç değişik durumda sürer: uyanıklık hali, rüya uykusu hali ve derin, rüyasız uyku hali. Bir kişinin ruhsal alemlerde nasıl daha derin sezgiler kazanabileceğini daha iyi anlamak için bu hallerin her birinde ortaya çıkan değişiklikler hakkında -böyle bir bilgiyi arayanlar için- biraz fikir sahibi olmamız gerekir.

Böyle sezgiler kazanmak için gereken eğitimi almadan önce, bilincimiz uyku dönemleriyle sürekli olarak bölünmektedir. Bu aralıklar sırasında, canımız ne dış dünya ile ne de kendisiyle ilgili bir şey bilir. Yine de belli anlarda, bilinç dışının okyanusundan -ya dış dünyadaki olaylarla ya da kendi bedenimizin durumuyla ilgili- rüyalar çıkar. Normalde, bu tür rüyaları sadece uykunun belli bir tezahürü olarak düşünürüz, dolayısıyla da genel olarak yalnızca iki bilinç durumu belirleriz: uyku ve uyanıklık. Oysa okült bilimde rüya halinin diğer iki halden bağımsız ve farklı bir önemi vardır. Önceki bölümde, yüksek bilgiye ulaşma sorumluluğunu üstlendiğimizde rüya yaşamımızda ortaya çıkan değişiklikler ele alındı. Rüyalarımız anlamsız, düzensiz ve kopuk yapısını kaybeder ve gittikçe düzenli, doğru ve tutarlı bir alem oluşturmaya başlar. Biz daha da geliştikçe bu yeni, rüyalardan doğan alem içsel hakikat bakımından dış duysal gerçekliğe eşit hale gelmekle kalmaz, kelimenin tam anlamıyla, yüce bir gerçekliği betimleyen olguları da açığa vurur.

Duysal alem etrafımızdaki gizemleri ve sırları her yerde gizlemektedir.

Aynı zamanda, içindeki belli yüce gerçekliklerin sonuçlarını da ortaya sermektedir. Ama algılama gücümüz duyularımızla sınırlı olduğu sürece, bu sonuçların nedenlerini kavrayamayız. Bu nedenler rüya yaşamımızdan çıkıp gelişen bir hal içinde, yani

hiç durağan kalmayan bir durumda bize kendilerini kısmen gösterir. Elbette ki, aynı şeyleri olağan uyanık yaşamımız sırasında görünceye dek, bu açığa vurulanları gerçek bilgi olarak düşünemeyiz. Fakat zamanla ve deneyimle, bu da olur. Yani ilk başta, rüya yaşamımızdan çıkartıp biçimlendirdiğimiz durumu uyanık hal bilincimize aktarabilir halde olma noktasında dek içsel olarak tekamül ederiz. Duyular alemini, oldukça yeni bir şey ile zenginleştirir bu. Kör doğmuş ama başarılı bir operasyondan geçmiş gibiyizdir: Gözlerimizin sonradan gördükleriyle dünyayı zenginleşmiş buluruz. Yukarıda anlatılan tarzda, durugörür haline geldiğimizde de aynı şey olur: Çevremizdeki dünyanın tamamen yeni niteliklerle, yeni şeylerle, yeni

varlıklarla ve buna benzer şeylerle dolu olduğunu görürüz. Bundan böyle, artık bir başka alemde yaşamak için rüyaları beklememize gerek kalmaz. Artık zaman uygun oldukça, kendimizi ileri algılama durumuna sokabiliriz. Aslında, bu durum, olağan hayatta edilgen tarzda algıladıklarımızla karşılaştırıldığında etken tarzda algılamalarımız bizim için ne kadar önemliyse, o kadar önemli hale gelir. Demek ki, okült bilim öğrencileri olan bizlerin, canın duyu organlarını açtığımız ve fiziksel duyulardan saklı kalması gereken şeyleri gördüğümüz gerçekten söylenebilir.

Yine de bu hal bilginin daha yüksek aşamalarına bir geçiştir sadece. Zira zaman içinde, eğitimimizle ilgili alıştırmaları uygulamaya devam ettikçe, yukarıda tanımlanan köklü

değişikliklerin uyku yaşamı ile sınırlı olmadığını, bu dönüşümün, aslında önceden derin, rüyasız uyku hali olarak saptamış olduğumuz şeye kadar genişlediğini anlarız. Önceleri, genellikle derin uykuya eşlik eden tam bilinçsizliğin arada bir tekil, ayrı ayrı bilinçli deneyimlerle bölündüğünü fark ederiz. Yani uykunun evrensel karanlığından şimdi, önceden bilinmeyen türde algılamalar çıkmaktadır. Bu deneyimleri tanımlamak kolay değildir. Dillerimiz madde alemi için tasarlanmıştır ve bu dünyaya ait olmayan şeyler için ancak tahmini kelimeler içerir. Yine de, şu an için yüce alemleri tanımlamada kelimeler kullanmak zorundayız. Ama bunu, ancak söylediklerimizin çoğunda karşılaştırmalardan yararlanarak yapabiliriz. Bunu yapabiliriz çünkü evrendeki her şey başka bir şey ile ilişkilidir. Hatta yüce alemlerin ve madde aleminin nesnelere ve varlıkları birbiriyle o kadar ilişkilidirler ki, madde dünyası için tasarlanmış sözcükler aracılığıyla -biraz iyi niyetle bakarsak- yüce alemler hakkında fikir sahibi olabiliriz. Fakat duyular dışı alemlerin bu türden tanımlamalarının karşılaştırmalardan ve sembollerden oluştuğu olgusunun her zaman farkında olmalıyız.

Dolayısıyla, ezoterik eğitimin sadece bir bölümü olağan dili kullanır. Gerisi için yüce alemlere yükselişimizin doğal sonucu olan sembolik bir ifade tarzı öğreniriz. Bu dili eğitimimiz sırasında ediniriz kendimize. Yine de, burada verilen genel tanımlamalardan yüce alemlerin doğasına ait bir şey öğrenemeyeceğimiz anlamına gelmez bu.

Derin uykudaki bilinç dışı

okyanusundan çıkan bilinçli -ve en başta, ayrı- deneyimler en iyi şekilde bir tür “duyma” olarak anlaşılır. Kişi algılanabilir ses tonları ve sözcükler olarak tanımlayabilir onları. Olağan duyu deneyimiyle karşılaştırdığında rüya uykusunda olanları bir tür “görme” olarak tanımlayabileceğimiz gibi, derin uykuda olanları da kulakların aldığı izlenimlerle karşılaştırabiliriz. (Sırası gelmişken, ruhsal alemlerde görmenin iki yeti içinde daha üstün olanı olduğunu söyleyebiliriz. Ruhsal alemde renkler seslerden ve kelimelerden daha üstündür. Ama ezoterik eğitimin bir sonucu olarak öğrencinin bu aleme ait algıladığı ilk şeyler yüksek renkler değil, alçak seslerdir. Genel gelişimimizin bizi rüya uykusunda ortaya çıkan aleme zaten hazırlamış olmasından dolayıdır ki, renkleri derhal görürüz. Yüce alemin derin uykuda ortaya çıkışına ise daha az hazırlıklıyızdır. Dolayısıyla, bu alem kendini önce sadece seslerde ve kelimelerde gösterir; kişi ancak bundan sonra renklere ve şekillere yükselir.)

Bu tür derin uyku deneyimlerinin farkına vardığımız andan sonra, en önemli görevimiz onları olabildiğince berrak ve canlı kılmaktır. Bu ilk başta çok zor olacaktır çünkü bu durum sırasında algıladıklarımıza dair son derece belirsiz bir deneyime sahibizdir ancak. İşte bu nedenle uyandıktan sonra, belli deneyimler edinmiş olduğumuzu bilebiliriz ama bunların ne oldukları hala çok belirsizdir. Bu erken aşamadaki en önemli şey, sakın ve kendine hakim halde kalmaktır. Bir an için bile sabırsızlığa ve huzursuzluğa teslim olmamalıyız çünkü bunlar

her zaman zararlıdır. Gelişimimizi hızlandırmak şöyle dursun, olsa olsa onu geciktirir ve engeller. Bir başka deyişle, bize verilene ya da bahşedilene sakince kabullenmeli ve asla hiçbir şeyi zorlamamalıyız. Eğer bir süre için uyku sırasında hiç bu tür deneyimler yaşamıyorsak, ortaya çıkıncaya dek sabırla beklemeliyiz onları. Emin olun, bu an gelecektir. Ortaya çıkmalarını zorlamak geçici olarak böyle deneyimlere neden olabilir ama sonradan, daha uzun zaman dilimleri boyunca tamamen kaybolabilirler. Oysa biz sakin ve kendimize hakim halde kalırsak, bu şeyleri algılama yetisi sürekli kazanımımız haline gelir.

Uykuda algılama yetisi kazanıldıktan ve uyku deneyimleri bilincimizin önünde tam bir berraklık ve canlılık içinde durduktan sonra dikkatimizi onlar üstünde toplayabiliriz. Biraz dikkatle, iki tür deneyimi ayırt edebildiğimizi fark ederiz. İlki, o zamana dek bildiğimiz her şeyden tamamen farklıdır. Başlangıçta hoşumuza gider ve bizi yüreklendirir ama onu şimdilik bir kenara bırakmalıyızdır. Bu tür deneyimler aslında, ancak daha sonra içinde kendimize ait şeyler bulduğumuz bir yüce ruhsal alemin ilk habercisidir. İkinci türden deneyimleri dikkatle gözlemek, bunlar ile içinde yaşadığımız olağan dünya arasında belli bir ilişki olduğunu ortaya serer. Bu deneyimlerin, yalnızca günlük düşüncelerimizi değil, olağan aklımızla kavramaya çalışıp kavrayamadığımız şeyleri de aydınlattığını görürüz. Gün içinde etrafımızdaki dünyayı düşünürüz. Şeyler (eşya) arasındaki bağlantıları anlamaya çalışmak için zihinsel resimler oluştururuz.

Duyularımızın kavramlar yardımıyla ne algıladığını çözmeye çalışırız. Bu ikinci tür uyku deneyimleri, işte bu zihinsel resimler ve kavramlarla ilgilidir.

Önceden belirsiz ve gölgeli olan kavramlar artık madde dünyasının sesleri ve sözcükleri gibi canlı ve berrak hale gelir. Bir yüce alemin, sanki kulağımıza üzerinde düşünüp taşındığımız sırlara yumuşak bir tarzda yanıtlar fısıldadığını hissederiz. Uykuda yüce alemlerden aldığımız şeyleri günlük hayatımızla bağlantılandırabildiğimizi görürüz. Önceleri sadece düşünebildiğimiz şeyler fizik alemdeki herhangi bir duyuşsal deneyim kadar canlı ve anlamlı hale gelir bizim için. Duyularla algılanabilir bu aleme ait şeylerin ve varlıkların duyularımızın algılayabileceğinden daha çok olduklarını fark ederiz. Gerçekliği önceleri bizden saklı olan fakat artık etrafımızda bizim için yankılanan bir ruhsal alemin ürünü ve ifadesidir onlar.

Nasıl ki fiziksel duyularımız doğru gelişmiş ve yapılanmış olduklarında, dünyanın doğru biçimde gözlemlenmesi için işimize yarıyorlarsa; algının bu ileri durumunda da, canın yeni açılmış algılama organları iyi durumdaysa işimize yaradıklarını görmek kolaydır. Yukarıda belirtildiği gibi, ezoterik eğitimin bölümleri olan alıştırma uygulamaları bu ileri duyuları üreten bizizdir. Bu alıştırma elbette ki, konsantrasyon ve meditasyondan oluşur. Konsantrasyon dikkatimizi evrenin gizemleriyle ilişkili belirli zihinsel resimler ve kavramlar üstünde toplamamız demektir. Meditasyon ise bu tür düşüncelerle, bilgilerle uyum içinde,

kendimizi onlara kaptırarak yaşamak demektir. Böyle bir konsantrasyon ve meditasyon yoluyla can üstünde çalışıp, onun algılama organlarını geliştiririz. Kendimizi meditasyon ve konsantrasyon çalışmasına vererek, tıpkı bir ceninin ana karnında yaptığı gibi, canın beden içinde gelişmesine yardım ederiz. Uykuda ortaya çıkan tek, soyutlanmış deneyimlerin görünümü (yukarıda tanımlandığı

izlemesek sonuç kendi yasalarına sahip gerçek bir varlık olmayacak, ruhsal planda yaşamaktan aciz bir düşük olacaktır.

Direnme güçlerinin hepsinden yoksun olan bu narin ve savunmasız organizma günlük fiziksel yaşamda ortaya çıkacak olsaydı bu varoluşun ağır ve sert süreçleri onu etkisi altına alıp, ona boyun eğdirebileceği için görevini yerine getiremezdi, diye

gibi) artık özgürleşen canın doğum anının yaklaştığına işaret etmektedir zira bütün bu süreç sayesinde can tam anlamıyla farklı bir varlık haline gelmiştir; içimizde filizlendirdiğimiz ve olgunlaştırdığımız bir varlık. İşte bu nedenle, konsantrasyonda ve meditasyonda doğru içsel çabayı gösterdiğimizden emin olmak için büyük özen gösterilmelidir. Çabalar doğru gözlemlenmelidir zira onlar yüce insan ruh varlığının filizlenişini ve gelişimini yöneten yasalardır. Bu yüksek varlık doğduğunda doğru planlanmış, uyumlu bir organizma olmalıdır o. Bilgileri dikkatli bir şekilde

düşündüğümüzde; bu yüksek can varlığının doğumunun neden ilk önce derin uykuda ortaya çıkması gerektiği anlaşılır hale gelir. Etkinliği bedeninin etkinliği tarafından tamamen gölgede bırakılırdı. Oysa uykuda, duyu algılarına bağlı beden ve onun etkinliği dinlenme halindeyken, yüce benliğin ilk başlarda çok zarif ve neredeyse hiç göze çarpmayan etkinliği kendini hissettirebilir.

Burada yine hatırlamalıyız ki, yeni uyanmış yüksek canı uyanık bilinç hali içine taşıyabilinceye dek, bu uyku deneyimlerini tümüyle doğru bilgi olarak ele alamayız.

Taşıyabildiğimiz anda ise, ruhsal alemi günlük deneyimlerimizin arasında ve içinde, kendi yapısına uygun olarak algılayabiliriz. Yani canımız etrafımızdaki alemin gizemlerini sesler ve kelimeler olarak kavrayabilir.

Ezoterik eğitimin bu aşamasındaki deneyimimizin soyutlanmış ve neredeyse bağlantısız ruhsal deneyimlerle sınırlı olduğu iyi anlaşılmalıdır. Bu nedenle, söz konusu deneyimleri sınırlı, sistematik bir bilgi yapısı kurmak amacıyla kullanma isteğinden kendimizi sakınmalıyız. Böyle girişimler olsa olsa, can alemine her çeşit hayali imgeyi ve düşünceyi sokardı. Gerçek ruhsal alem ile hiçbir ilgisi olmayan bir dünyayı kurabilirdik kolayca. Bu yüzden, en ileri özdenetim için hep elimizden gelen en büyük çabayı göstermeliyiz. En iyisi, her bir deneyimle ilgili büyük bir netlik kazanmak için ayrıca, yeni deneyimlerin kendiliğinden ortaya çıkmalarını ve önceden bilinen deneyimler ile kendilerini kendi istekleriyle birleştirmelerini sakince beklemek için çalışmaktır.

Diğer bir deyişle, şimdi girmiş olduğumuz ruhsal alemin gücünün yanı sıra, uygun alıştırmaları devamlı uygulayışımız sayesinde de, derin uyku dönemlerinde kendimizi hiç durmadan genişleyen bir bilinç yayılması yaşarken buluruz. Bilinç dışından, giderek daha çok deneyim çıktıkça, bilinçsiz uyku dönemlerimiz de o kadar kısalır ve giderek, bu tekil deneyimler gerçek bağlantıları sadece duyu dünyasına alışık olan olağan zihinden çıkabilecek varsayımlarla ve kanımlarla hiçbir şekilde bölünmeksizin, kendiliğinden birleşir. Duyular alemine uygun düşünme tarzlarını bu yüksek

deneyimlerle ne kadar az karıştırırsak o kadar iyi olacağı açıktır.

Bu kuralları izledikçe, uyku yaşamının önceleri bilinçsiz olan düzeylerini tam bilinçliliğe dönüştürebileceğimiz yüksek bilgiye giden yolun o aşamasına sürekli olarak daha çok yaklaşıyoruz.

Daha sonraları, bedenimiz uykudayken uyanıkken olduğu kadar gerçek bir alemde yaşarız. Elbette ki, uykudayken uğraştığımız gerçeklik önceleri bedenimizin içinde yaşadığı duyularla algılanabilen gerçeklikten farklıdır. Ayağımızı yere sağlam basmak ve hayalperestler haline gelmek istemiyorsak, bu ileri uyku deneyimlerini olağan duyularla algılanabilen çevremiz ile ilişkilendirmeyi önünde sonunda öğreniriz; daha doğrusu, öğrenmeliyiz. Yine de başlangıçta, uykuda yaşadığımız alem bizim için yepyeni bir vahiydir. Ezoterik ya da okült bilim uykuda bilinçli hale geldiğimiz bu önemli gelişim aşamasına “bilinç sürekliliği (bölünmezliği)” demektedir.*

Bu gelişim aşamasına ulaşmış olan biri için algılama ve deneyim beden dinlendiği ve canın artık duyulardan etkiler almadığı o dönemler boyunca kesilmez: Bilinç bütündür. □

Kaynak: Yazarın Ruh ve Madde Yayınlarından çıkan *Yüce Alemleri Bilmek* adlı kitabından alınmıştır.

* Burada ana hatları çizilen şey, belli bir gelişim aşaması için bir tür “ideal”i, ancak uzun bir yolun sonunda elde edilen bir ideali tanımlamaktadır. Ezoterik eğitimin başlarında, ilk olarak, sadece iki hali ya da durumu öğreniriz: önceleri yalnızca düzensiz rüyaların var olabildiği bir düzeydeki bilinç ve önceleri bilinçsiz, rüyasız uyku olarak kabul ettiğimiz bir düzeydeki bilinç.

Zaman Kavramı ve Beşer

Adnan Ersoy

İÇİNDE BULUNDUĞUMUZ, beş duyu ile sınırlı fizik vasatta her şeyin bir başlangıcı ve bir sonu vardır: Doğum-ölüm, devre başı-devre sonu, ezel-ebed vb. algılarımızda süreklilik arz eden bir olgu üzerindeki iki noktayı ayıran arayı “zaman” olarak tanımlarız.

Kainatta her şey özünde bir enerjidir. Enerjinin çeşitli halleri mevcuttur. Enerjiler kaybolmaz, ancak halden hale dönüşür. İçinde bulunduğumuz fizik vasatta bu konu ile ilgili en iyi örnek “su” dur. İki hidrojen ve bir oksijen molekülünden oluştuğunu bildiğimiz su, katı halde “buz”, sıvı halde “su”, gaz halinde ise “buhar” olarak gözükür.

Dünya okulunda dört temel enerji vardır: Ruhsal enerji, zaman, hayat ve fizik enerjileri. Ruhsal enerji yaratılışın temel enerjisidir, birinci enerjidir. Dual sistemde ruhsal enerjinin öz yapısına iştirak eden, onunla beraber çalışan zaman enerjisi ikinci enerjidir.

“OL” sembolünde ifade edilen, “O” ile “L” arasındaki süreç zamandır. Fizik vasat oluşumu, fizik enerjinin biçim alması, şekle bürünmesi, nitelik kazanıp mekan teşkil etmesi, daima ruhsal enerjinin zaman enerjisi ile birlikte çalışmasıyla mümkün olur.

Madde kainatının neresinde bir canlılık varsa, orada ruhsal enerjinin bir konsantrasyonu mevcuttur. Varlığın iç yapısını ise zaman enerjisi sağlar.

Hayat tatbikatlarımızda “kendini bilmek” en önemli husustur. Kendimizi bilmek meselesi zaman enerjisine hakim olabilmek, onu kullanabilmek ile alakalıdır. Bedenli hayatlarımızda bizi en fazla uğraştıran derslerin başında zamana hakim olmak gelir. Sabır zaman enerjisinin doğal akışına uyum sağlamaktır. Beşeriyetin en zorlandığı hususlardan biri sabır gösterebilmektir. Çünkü nefsanî tarafımız arzularımızın anında yerine gelmesini ister.

Atasözümüzde geçen “vakit nakittir” deyişi zaman enerjisinin fizik vasatta önemini vurgulamak içindir. Dünya hayatında tekamül tedrici olarak gerçekleşir. İki temel realite

olan doğum ve ölüm arasında maddenin bilgisini alarak, onu geliştirmek vazifesini yapan beşer, zaman enerjisi ile kendini denetler. Dünyaya doğmadan evvel yaptığı hayat planında, belli bir zaman sürecinde ifa edemediği vazifelerini vicdan kanalıyla üst şuuru vasıtasıyla hatırlayan beşer, “ölüm korkusu” duymaya başlar. Bu korkunun esasını vazifeyi zamanında bitiremememe hissiyatı teşkil eder.

Günümüzde enformasyon ağı ve iletişimin ulaştığı boyutta içinde bulunduğumuz saat diliminde, dünyamızın diğer köşelerinde saatin kaç olduğunu hepimiz bilebiliriz. 19. yüzyıl ortalarına kadar dünyamızın o zamanki şartları icabı zaman çok daha az ölçülüyordu zira zaman enerjisinin akışı günümüze kıyasla çok daha yavaştı.

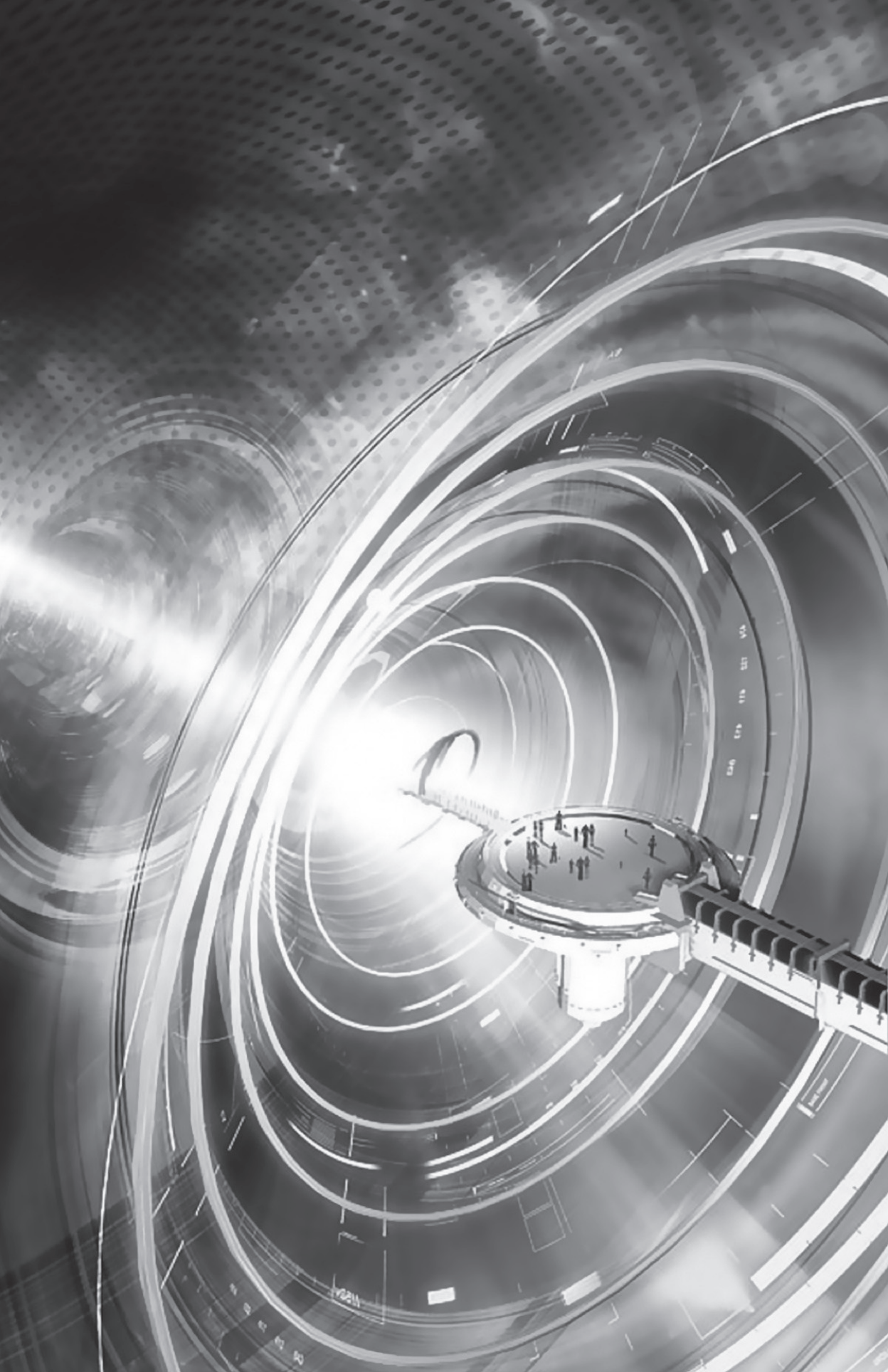
Dünyamızda kullanılan

zaman kavramı, karşılaşma ve eşzamanlılıkların düzenlenmesini sağlayan bir araçtır. Bir maça, bir konsere, bir sergiye gideceksek, doğru zamanda doğru mekanda bulunabilmemiz için doğrusal bir zaman ölçüsü olan saat, dakika vb. kavramlardan faydalanırız. Toplantı, yemek, film veya diğer günlük etkinlikleri organize etmek için zaman ölçümü gereklidir; bununla birlikte zamanın saniye, dakika, saat, gün, hafta, ay, yıl olarak bizim algıladığımız kesinlikte olmadığını, zamanın farklı biçimde yaşandığını, değerinin bireysel ve koşulsal algılarımıza bağlı olduğunu da daima hatırd tutmakta yarar vardır.

Esasen, gerçek zaman enerjisinin algılarımıza çok bağlı olduğunu hayatımızın her alanında gözlemleyebiliriz. Tuttuğumuz takım dünya şampiyonu olup kupayı havaya kaldırırken, o takıma tutku ile bağlı bir taraftarsak, o anın hiç bitmemesini isteriz. Oysa takımımız farklı mağlup durumda oynuyorsa, maçın bir an evvel bitmesini isteriz ama zaman bizim için geçmek bilmez. Yatılı okulda okuyan veya askerliğini yapan bir insan için zaman çok yavaş geçerken, tatilde veya seyahatseysek zaman çok hızlı akıp geçer.

Zaman beşer için kullanışlı bir ölçü olup, ona verdiğimiz kadar değere sahiptir. Diğer bir ifadeyle, zaman enerjisine karşılık gelen tesir aslında nötrdür. Zamana karşı olan nefsanî tavırlarımız onu bizim düşündüğümüz şekle sokmaktadır. Einstein bu hususla ilgili olarak, “Zaman sabit değildir, gözlemciye bağlıdır,” ifadesini kullanmıştır.

Zaman enerjisini bir gökkuşağı tayfına benzetirsek, bir rengi işe

aynı anda başlayıp bitirmek için kullandığımız saat ayarını; diğer tüm renkleri kendi iç dünyamızı, hayat planımızı, tatbikat süreçlerimizi, liyakatimizi, idrakimizi temsil eder.

Zaman içinde, varlığın hem iç dünyası hem içinde bulunduğu dış dünyası sürekli olarak değişir. Ünlü Yunan filozofu, Heraklitos, “Aynı

Belirsizlik, yani geçiş süreçleri beşeri algılarımızda sıkıntı yaratır.

Konuyla ilgili olarak, bir işten ayrılıp yeni bir işe başlamak; bir ülkeyi terk edip, başka bir ülkede hayatını sürdürmek gibi örnekleri sıralayabiliriz. Geçmiş intibalarımıza bağlı takıntılarımız, tutku ve ihtiraslarımız, buna bağlı gelecek

suyla iki defa yıkanılmaz,” demiştir. Dünyamız sürekli bir değişim içinde olduğundan, değişime ayak uyduramayıp direnç göstermek bizler için ıstırap doğurur. Önemli olan zamanın bilgisini alabilmek için çaba göstermektir.

Her türlü değişim sırasında cesaretimizi kıran olgu eski ya da yeni olan değil, arada geçen zamandır. Bir sürecin sona ermesi belli bir tatbikatın tamamlanmasıdır. Ardından belirsizlik dönemi başlar. Sonraki an yeniden yapılanma, yeni bir başlangıçtır.

kaygılarımız her zaman bizden enerji çalar. Oysaki sevgimiz, hayat planımıza olan güvenimiz bize enerji kazandırır ve pozitif düşünmemize yardımcı olur. Öyleyse kabuklarımızı kırmaya ve lüzumsuz olanı terk etmeye hazır olmalıyız.

Dünya tatbikat yeridir. Hayatı dolu dolu yaşamamız gerekir. Her devrenin, her anın kendine özgü hususiyetleri vardır. Dolu yaşanan bir hayatta pişmanlık olmaz. Eyvah vakti geçti, dememeliyiz. Zamana boyun eğmeyerek anı yaşamaya çalışmalıyız.

Nefsimiz o anı olduğu gibi görüp, anda yoğun yaşamamızı engeller.

Eşinle konuşurken yarın yapacağın işi düşünmek, oğlunla oynarken hafta içinde katılacağın toplantıya yoğunlaşmak anı yaşamamızı engeller. Beşeri şuurda doğrusal anlayışımız, zamanı geçmiş, şimdi, gelecek olarak algılamamızı sağlar.

Asıl olan doğru zamanda, doğru mekanda, doğru enerji tatbikatı yapabilmektir. Bu da, ancak içinde bulunduğumuz ana iyi konsantre olabilmemizle mümkündür.

Sadıklar Planı'nın 2.10.1970 tarihli, 134. celsesinde aşağıdaki husus tebliğ edilmektedir:

“Bilgisi ve idraki gelişmiş olan bir varlık için; telaş, boşuna enerji sarfi ve üzüntü mevzuu bahis değildir. Gerekli olan cehdi, hiçbir enerji israf etmeden lazım olan yerde kullanır ve zamanında semereyi alır. Kabaca, önünde yürümekte olan zaman şeridi üzerinde sıralanmış hadiseleri, malzeme ve bilgiyi, tıpkı yürüyen bir kayış misali, yeri geldiği zaman istimal eder. Sırası kaçan bir işin ifası için, boşuna enerji sarf etmez. Sırası gelmeyen bir işi de yapmak için telaş hali de göstermez. İşte sizlerin ve insanların en büyük noksanınız budur. Bu, kainat prensiplerinin, kainat modülasyonlarının işleyişi hakkında hiçbir bilgiye sahip olmayışınızdan doğar. Bütün problemlerinizi nefsanîyet ışığı ve perdesi altında mütalaa ettiğiniz için, daima karşılaştığınız hadiseler bu tertipten olmaktadır. İstirabınız gittikçe artacaktır. Şikayetiniz gittikçe çoğalacaktır. İnsanlık için günlük güneşlik havalar nadiren bulunacak havalardır.

*Zaman enerjisi zeki
bir enerjidir. Sıkışır,
yoğunlaşır, daralır,
seyrekleşir, hızlanır,
yavaşlar.*

Fakat idrakini genişletmiş, görüş açısını değiştirmiş kimseler için ıstıraplı hayat sadece bir tecrübeden ibaret kalacaktır.”

Zaman enerjisinin bir diğer özelliği de bireysel ve evrensel olarak, o ana kadar yapılan tüm tatbikatların depolanmasını sağlayan hafıza bankasının, başka bir deyişle akaşanın işlevini yerine getirmesini sağlar.

Varlık, hareketlerine ve kendi oluşturduğu şuur durumuna göre, senkronizasyon yasası gereği, zaman enerjisinin farklı seviyedeki vibrasyonlarına tabi olmaktadır. Zaman enerjisi az yoğun olduğu zaman şuur seviyesi çok genişler, zaman enerjisi çok yoğun olduğu zaman şuur seviyesi çok daralır.

İçinde bulunduğumuz devre sonunda, çok hızlanan zaman enerjisine beşeriyet ailesi olarak hepimizin ayak uydurabilmesi ve büyük sıçrayışın gerçekleşmesi en büyük dileğimizdir. □

Uluslararası Kişilikötesi Enstitüsününün 29 Ocak-4 Şubat 2010 tarihlerinde Los Gatos, Kaliforniya’da düzenlenen ve konusu “Dünya Bilgelik Psikolojilerinin Eğitim ve Uygulamaları” olan Kış Seminerinde, asıl konuşmacı olan Prof. Tart ile yapılan bu söyleşi, aynı seminere katılan Gülbin Kınacıgil tarafından gerçekleştirilmiştir.

Prof. Charles Tart ile Söyleşi

Gülbin Kınacıgil

C. Tart: Sorularınızı yanıtlamadan önce bir noktaya açıklık getirmek istiyorum çünkü Gurdjieff ile ilgili pek çok soru sormuşsunuz. Öncelikle şunu hatırlatmak isterim ki ben Gurdjieff geleneği konusunda uzman bir öğretici değilim -gerçekte, ABD’nin esas Gurdjieff topluluğu ya da ailesi içinde yer almak üzere artık davet edilmemekteyim- çünkü ben fazlasıyla özgür bir düşünürüm. Bu nedenle, Gurdjieff’e büyük saygısı olan, ancak Gurdjieff’in her konuda haklı olmadığını düşünen bir psikolog olarak sorularınızı yanıtlayacağım ve örneğin, gezegensel etkiler gibi hakkında herhangi bir gerçek ve kişisel anlayışımın olmadığını düşündüğüm Gurdjieff’e ait fikirler ve görüşler hakkında konuşmamaya çalışacağım.

Gurdjieff’in psikolojik görüşlerinin çoğunluğu benim için anlamlıdır ve bunları kendi kişisel hayatımda tahkik etmiş ve doğrulamışumdur. Bu nedenle bu konularda rahatlıkla konuşabilirim. Fakat Gurdjieff gibi ben de, insanlara, söylediklerimi herhangi bir nihai "gerçek" olarak değil de, kendi sorgulamaları ve araştırmaları için bir uyarım ya da teşvik olarak ele almaları konusunda hatırlatmada bulunuyorum. Farkındalık çalışmaları ile ilgili üç kitabımda da (*Waking Up; Living The Mindful Life; Mind Science*) bu noktaya değindim, ancak insanlar beni halen fazlasıyla otorite olarak kabul etmekte.

Gülbin K: Kendinizden kısaca bahseder misiniz lütfen?

C. Tart: Kendi zihnimin ve diğerlerinin zihinlerinin nasıl çalıştığını ve hayatın anlamını her zaman merak eden biri. Çok çeşitli fikirlere, özellikle spiritüel olanlara açık, ancak ben de dahil kendimizi ne kadar çok

kandırabileceğimizin farkında olan birisi. Gurdjieff, "İnsan uykudadır," demiştir. Bunu rahatsızlık verecek kadar iyi anlıyorum ve bunun, etrafta dolaşıp durarak ve sıklıkla gerçeğin ne olduğuna hiç dokunmaksızın ve de sonuçta pek çok gereksiz sorun yaratarak, süregelen bir kişisel/kültürel hayal ya da hikayeyi oynadığımız anlamına geldiğini biliyorum.

Soruyu alışılmış profesyonel seviyede yanıtlamak gerekirse; Charles Tart, psikolog olmaya karar vermeden önce, Massachusetts Teknoloji Enstitüsünde (Massachusetts Institute of Technology) elektrik mühendisliği eğitimi aldı. 1963 yılında, Chapel Hill'deki Kuzey Carolina Üniversitesinde (University of North Carolina) psikoloji dalında doktorasını aldı ve daha sonra Stanford Üniversitesinde (Stanford University) Ernest R. Hilgard'dan iki yıl boyunca doktora sonrası eğitim aldı.

Kendisi halen, Kaliforniya Üniversitesinin Davis kampüsünde Psikoloji Fahri Profesörü, Kaliforniya, Petaluma'daki Noetik Bilimler Enstitüsünde (Institute of Noetic Sciences) üst düzey öğretim üyesidir. Kişilikötesi Psikoloji Enstitüsünde (Institute of Transpersonal Psychologies) yönetim kurulu üyesi olarak görev yapmaktadır ve değiştirilmiş şuur halleri, kişilikötesi psikoloji ve parapsikoloji alanlarında yaptığı çalışmalar ve araştırmalarla uluslararası düzeyde tanınan bir kişidir. Tart'ın onüç kitabından ikisi klasikler arasında kabul edilmektedir: *Altered States of Consciousness* (1969) ve *Transpersonal Psychologies* (1975). Diğerleri arasında; *On Being Stoned: A Psychological Study of*

Marijuana Intoxication (1971); *States of Consciousness* (1975); *Symposium on Consciousness* (1975); P. Lee, R. Ornstein, D.Galin & A. Deikman); *Learning to Use Extrasensory Perception* (1976); *Psi: Scientific Studies of the Psychic Realm* (1977); *Mind at Large: Institute of Electrical and Electronic Engineers Symposia on the Nature of Extrasensory Perception* (1979); H. Puthoff & R Targ); *Waking Up: Overcoming the Obstacles of Human Potential* (1986); *Open Mind, Discriminating Mind; Reflections on Human Possibilities* (1989) ve 250'den fazla yayın sayılabilir.

Son yayımlanan kitaplarından *Living the Mindful Life* (1994), uyanış olasılıkları araştırmalarını daha ileriye taşımaktadır. En son yayımlananlar arasında *Body Mind Spirit: Exploring the Parapsychology of Spirituality* ve *Mind Science: Meditation Training for Practical People* (2000) bulunmaktadır. Yeni kitabı *The End Of Materialism: How Evidence of the Paranormal is Bringing Science and Spirit Together* 2009'un ilkbaharında yayımlanmıştır. Aynı zamanda, bir laboratuvar araştırmacısı ve popüler bir meditasyon öğretmeni ve G. I. Gurdjieff'in çalışmalarının ve diğer psikolojik ve spiritüel disiplinlerin gözde bir eğitmenidir. Siyah kuşak sahibi bir Aikido öğrencisidir. Asıl amacı, son projesi olan Bilim Adamlarının Aşkın Deneyimleri Arşivi [The Archives of Scientists' Transcendent Experiences (TASTE)] [Bu proje Sosyal Buluşlar Enstitüsünün (The Institute of Social Inventions) *En İyi Sosyal Bilimsel Yenilik* kategorisinde 2000 yılı ödülünü almıştır. (www.issc-taste.org)] ile dünyayı tanıma ve de kişisel ve sosyal büyüme konusundaki Doğu ve Batı

yaklaşımları arasında bir entegrasyon ve iyileştirme sağlamak ve bilimsel ve spiritüel topluluklar arasında bir köprü kurmaktır. Detaylı bilgiye www.paradigm-sys.com/cttart/ adresinden ulaşabilirsiniz.

Gülbin K: Biliyoruz ki şuur, değiştirilmiş şuur halleri, rüyalar, Gurdjieff, ipnoz, meditasyon, farkındalık, kişisel gelişim, parapsikoloji, kişilik ötesi psikoloji konuları hakkında uzun süredir araştırma yapıyorsunuz ve yazıyorsunuz. Bu konularla nasıl ilgilenmeye başladınız?

C. Tart: Henüz çocukken başladım. Zihnimin nasıl çalıştığıyla ilgileniyordum. Neden şunları ya da şunları düşünüyordum? Düşüncelerim oraya nasıl geliyordu? Rüyalarım onları görürken neden o denli gerçekte de sonradan zayıflıyor ve silinip gidiyordu? Neden insanlar hiç beklenmedik bir biçimde garip davranışlarda bulunuyorlardı? Neden, neden, neden!

İlk gençlik dönemlerimde, diğer pek çok çocuk gibi, yetişkinlerin ikiyüzlülüklerinin ve riyakarlıklarının farkına varmaya başladım. Çok dindar büyütülmüştüm fakat bilim hakkında daha çok şey öğrenmeye başladıkça dinlerde pek çok çelişkiler görmeye başladım. Neyse ki çok açgözlü bir okurdum ve psişik araştırmalar ve parapsikoloji ile ilgili literatüre rastladım, ki bu kaynaklar, bilimsel metotların (yöntemlerin) fakat bu metotların mevcut ve güncel sonuçlarının değil de bilgiyi saflaştırma ve arıtma metotlarının spiritüel bilgimizi saflaştırıp arıtılabilirliği konusunda beni ilhamlandırdı. İşte bu, o zamandan beri, benim hayatımın çalışması oldu. O zamandan beri buna çok az katkıda bulunabildim -*The End of Materialism*

kitabım bunun en iyi örneğidir- fakat daha yapacak çok şey var!

Gülbin K: Gurdjieff, bizim de Bilyay Vakfındaki asıl öğretilerimizden biridir. Gurdjieff öğretisiyle nasıl tanıştınız?

C. Tart: 1966 senesinin bir döneminde, Ouspensky'nin *In Search of the Miraculous* kitabını okurken, kendini

hatırlama yöntemini, çift taraflı dikkati ve de yanı sıra konuşmayı, uygulayarak uyandım! Aniden, oradaydım! Birdenbire yaptığımı çok açık ve net bir değerlendirmeye gördüm ki, hayatımın tamamı sürekli ve karmakarışık bir rüyadan ibaretmiş! Birkaç saniye sonra, uyanış düşüncesiyle entelektüel bir biçimde

sarhoş olarak fakat bunu daha fazla sürdürmeyerek hemen orada farkına varmaksızın uykuya daldım. Ben buna "göreceli" uyanış diyorum çünkü daha sonra geri döndüğüm her zamanki "normal" haline göre oldukça farklı, aşık ve keskindi fakat muhtemelen gerçekten mümkün

olabileceğin yanında pek de şiddetli değildi. Bundan aylar önce de diğer bir göreceli uyanış hali yaşamıştım. Gurdjieff hakkında çok uzun süredir düşünmüş olmama rağmen, birkaç sene sonra Kaliforniya'ya taşınıp, orada bu hareketin ileri gelenlerinden biriyle tanışınca kadar aslında hiçbir gerçek Gurdjieff grubuyla (Amerika Gurdjieff

Vakfının bir kolu) bağlantım olmadı.

Gülbin K: Kendimizi gerçek anlamda ve içsel olarak nasıl gözlemleriz ve hatırlarız? Çalışmanın her anında farkındalık halinde olmayı nasıl başarabiliriz?

C. Tart: Pek çok çabamın boşa gittiği ve kendimi gereksizce endişelendirdiğim yollardan birisi de -ki bunlar çok fazla-, "Kendimi gerçekten doğru hatırlıyor muyum? Doğru şeyi yapıyor muyum?, 'Bu gerçekten böyle bir şey mi?' gibi sorularla kendimi merak içinde bırakmamdı. Bugün bu konuda fazla endişelenmiyorum ve "yaptığım şeyin" doğru olup olmadığı konusunda kendimi çıldırtmaksızın sadece o ana odaklanıyorum ve o anda neler olup bittiğine dikkat etmeye çalışıyorum.

Gülbin K: Üzerinde çalışmamız ve geliştirmemiz gereken taraflarımızı nasıl saptayabiliriz? Ve bu keşfin değeri ve önemi nedir?

C. Tart: Bu sorunun kesin bir cevabı olduğunu sanmıyorum. Ne yapabilirsek onu yaparız. Dürüstçe karşılık verebilen kişilerden *feedback* alırız. He türlü yeni (bizim için) psikolojik ve spiritüel teknikleri kullanırız ki bunların bazılarının bize yardımı olur, bazıları bize özel olduğumuz hissini ve zannını verir, bazıları yalnızca zaman kaybıdır... Ve neler olduğunu gözlemlemeye devam ederiz. Yanlışlarımızdan öğrenmeye, ders almaya çalışırız. İlerleme ve yardım için her an dua ederiz. Gurdjieff'in şu nasihatvari uyarısına her zaman derinden minnettar olmuşumdur. "Sanki her şey çalışmaya bağlıymış gibi çalışın, sanki her şey duaya bağlıymış gibi dua edin."

Çalışma sahası olarak Transpersonal Psikolojinin amacı, belirli bireylerin

ruhsal gelişimine yardımcı olmadaki neyin etkili olup neyin olmadığını belirleyebilmek için bilimi ve psikolojiyi kullanmaktır. Bunun hakkında henüz çok az şey biliyoruz ama bu çok asil bir amaç ve hayatımın sonuna dek kendimi adayacağım bir şey. Bazıları için örneğin -onları nasıl bilebiliriz?- Gurdjieff çalışması mükemmel geleneksel Sufi metotları zaman kayıbdır fakat aynı zamanda diğerleri için de tam tersi doğru olabilir.

Gülbin K: Dünyasal bilginin Gurdjieff çalışmasındaki önemi ve değeri nedir? Kendimizi dünyasal yaşamdan ayırmadan bunu nasıl gerçekleştirebiliriz?

C. Tart: Ölüme yakın deneyim geçirenlerin Işık Varlığı'yla karşılaşmaları, hayatlarını gözden geçirmeleri ve geri dönmeleri sonrasında, hayatta öğrenmemiz gereken iki şeyden birisinin sevgiyi öğrenmemiz ve diğerinin de faydalı bilgiyi arttırmamış olduğunu söylemeleri benim için çok etkileyici. Bir bilim adamı olarak, doğaldır ki özellikle ikincisini önemsiyorum! Fakat tabii ki bilgi sevgi ile harmanlanmalı...

Kendimizi normal hayattan izole etmek? Kurnazca bir soru. Eğer oldukça güzel bir biçimde sürdürmekte olduğunuz normal bir hayatınız varsa, spiritüel gelişim için pek çok şeyden vazgeçmeniz iyi ve hoş bir şeydir fakat eğer normal bir hayat sürmeyi yeterince öğrenmemişseniz, bu durumda, spiritüel açıdan gerekli ve önemli olan bilgi ve becerileri geçiştirmeye ya da görmezden gelmeye çalışıyor olabilirsiniz. Transpersonal psikolojinin, spiritüel arzuların ve uygulamaların psikopatolojik kullanımları hakkında daha pek çok şeyi öğrenmesi gerekmektedir ki

sonuçta bunlardan kaçınalım.

Gülbin K: Manyetik merkez ne demektir? Bu zaten bizim varlığımızda, içsel olarak sahip olduğumuz bir şey midir, yoksa biz bunu zaman içinde oluşturuyor ya da kazanıyor muyuz?

C. Tart: Ben bu fikri genel olarak şöyle ele alıyorum: Bazı taraflarımız varlığımızın yüksek seviyelerinin, en azından kısmen farkındadır ve böylelikle bu yüksek seviyelere doğru çekiliriz. Ne yazık ki, pek çok şey bizi yolumuzdan alıkoyabilir! Ya da sıradan ve alışılmış olanı ruhsallaştırabiliriz. Hayatın sıradan vazifelerini sevip önemsememiz çok güçlü bir uygulamadır!

Gülbin K: Bu çalışmada imajinasyonun ve duyguların yeri ve önemi nedir?

C. Tart: Bunun belirli kişilere göre çok fazla değişkenlik gösterdiğini düşünüyorum. Bazılarının imajinasyonları çok açık seçik ve güçlüdür ve örneğin, ani bir duyuşsal farkındalık durumunda topraklanmalarını geliştirme konusuna yoğunlaşmaya ihtiyaç duyarlar. Diğerleri ise kendi yoğunlaşmalarına yardımcı olacak imajinasyona/visualizasyona ihtiyaç duyarlar. Çok kompleks bir soru...

Gülbin K: Gurdjieff (Nicoll) şöyle der: "Varlık seviyemiz (varlığımız) yaşamlarımızı cezbeder." Bu fikri açabilir misiniz?

C. Tart: Bu cümleden her zaman için anladığım şudur ki bizler, muntazam olarak sergilediğimiz istek ve inançlara benzeyen insan tiplerini kendimize çekmekte ve onlarla bir araya gelmekteyiz. Sözgelimi, eğer kötümserseniz, diğer kötümserleri kendinize arkadaş olarak seçersiniz ve birbirinizin inançlarını kuvvetlendirirsiniz. Eğer ruhsallık

hakkında romantik düşüncelere sahipseniz sizin illüzyonlarınızı besleyecek benzer insanları kendinize çekersiniz. Bu yine de yanıltıcı bir durum.

Yine de bu durum her zamanki sosyal ve fiziksel seviyeler için kesinlikle doğrudur. Bu aynı zamanda, psişik yeteneklerin şuarsuzca kullanımını da içerebilir ve bu nedenle siz sizin inanışlarınızı yansıtan insanlarla ve olaylarla "sadece karşılaşırsınız."

Gülbin K: Bireysel tekamül mümkün mü, yoksa gerçek tekamül yalnızca kolektif olarak mı gerçekleştirilebilir?

C. Tart: Bu konuda hiçbir fikrim yok.

Gülbin K: Bilginin varlık seviyesi ile birleşmesi ne demektir ve nasıl gerçekleşir?

C. Tart: İki kişi aynı "hakikat" bilgisine ve birikimine sahip olabilirler fakat bu birikimi nasıl kullanacakları oldukça farklılık gösterebilir. "Bilgelik" derken, esas olarak, insanların ne bildiğinden çok bildiklerini nasıl kullandıklarını kastettiklerini düşünüyorum.

Gülbin K: Kitabınız The End of Materialism (Materyalizmin Sonu) bilim ve ruhu bir araya getirme konusunda geniş bir perspektif sunmaktadır. Neden bilim ve ruhu bir araya getirme ihtiyacı duydunuz? Bu ihtiyaç nereden kaynaklanmaktadır?

C. Tart: Bu kitabı esas olarak, ruhsal dürtülerinin inkar edildiği ve engellendiği hissine kapılan kişilere yardım etmek için yazdım çünkü bu insanlar modern bilimin tüm ruhsallığı nörotik bir saçmalık olarak gösterdiğini düşünmektedir. Bu doğru değildir ve bunun barındırdığı yaygın inanış çok fazla gereksiz acıya neden olmaktadır. Bu cevabı daha da uzatabilirim fakat bu cevabı bence kitaba bırakalım.

"Bilgelik", insanların ne bildiğinden çok bildiklerini nasıl kullandıklarıdır.

Kitap için bir Türk yayıncı bulursanız çok memnun olurum.

Gülbin K: Son olarak, Türk okuyucularına neler söylemek istersiniz?

C. Tart: Ben esas olarak, hepimizin öğrenecek çok şeyi olan ruhsal varlıklar olduğu gerçeği ile ilgilenmekteyim. Türk ya da herhangi bir A ya da B ülkesinden olsun, bu ruhun yaratıcılığının bir parçasıdır. İkincil olarak da, daha derin ruhsal doğamızı keşfetmek ve bunu bilgelik ve sevecenlikle tezahür ettirmekle ilgilenmekteyim.

Gülbin K: Sizi Bilyay Vakfı tarafından düzenlenecek olan 3. İstanbul Parapsikoloji Konferansına davet etmek istiyoruz. Umarız gelecekte bir gün, bu konferansların birinde katılımcı olursunuz. Sizi İstanbul'da ağırlamak bizim için bir onur olacaktır.

C. Tart: Sağlığım gelecekte böyle bir yolculuğa izin verir mi bilmiyorum fakat böyle özel bir durumda ne yapabileceğimi göreceğiz. Geleyim ya da gelmeyeyim başarınızı gönülden diliyorum. □

Önsezilerin Bilimi

Larry Dossey

1. Bölüm

Zihin/beden tıbbi üzerine bir tıp doktoru ve yazar olarak, uzun ve saygın kariyeri boyunca, Dr. Larry Dossey önsezi ile ilgisi çekilerek yönlendirildi. Önseziye çoğunlukla hastalık veya hastanede yatma deneyiminin eşlik ettiği görülüyor. Tıp okulunu bitirdiği zaman kendi deneyimi başladı ve bu onu önsezinin bilimsel incelenmesine sevk etti, bunun doruk noktası onun yeni kitabı Önsezilerin Gücü oldu. 1950'lerdeki, günün haber başlıklarını oluşturan bir olay gibi, tamamıyla açıklanamaz olaylara değiniyor.

RM: Sizi tıp yaşamından birçok insanın, şu anda tamamen gizemli olarak algıladığı bu aleme götüren bir çeşit tezahür oldu mu?

LD: Evet. Beni önseziler alanına çeken çok önemli olay tıp mesleğini icra ettiğim ilk yılda gerçekleşti. Bu şeylerden birini yaşadım. Bu, çalışma arkadaşlarımdan birinin dört yaşındaki oğlu ile ilgili gördüğüm önsezili bir rüya şeklini aldı. Bu rüyada, bu küçük dört yaşındaki oğlan bir muayene masasında

yatmaktaydı; başında EEG -beyin dalgası grafiği- almaya çalışan bir teknisyen vardı ve annesi çığına dönen bu çocuğu rahatlatmaya çalışarak yanı başında duruyordu.

Oğlan tekme atmaya, çığlık atmaya, ağlamaya başladı ve kimse onunla başa çıkamıyordu. Sonunda, bunalan teknisyen vazgeçti -bunun hepsi rüyadaydı- ve ellerini kaldırdı ve "Gidiyorum!" deyip çekip gitti. Ve uyandım. Bu, rüyanın kapsamıydı. Ve neden rüyada bunun gibi garip bir şey gördüğümü anlayamadım. Bu çocuğu çok az tanıyorduk, eşim ve ben tüm yaşamı boyunca onu yalnızca üç veya dört kez görmüştük. Ama o zaman bunun yaşamımda gördüğüm en canlı rüya olduğunu düşündüğümü hatırlıyorum. O kadar canlıydı ki, neredeyse eşimi uyandırıp ona anlatacaktım ama garip içeriğinden dolayı bunu yapmamaya karar verdim. Sadece işe gittim ve o sabah hastanede işlerimi yaptım ve tüm sabah boyunca hastaları gördüm. Ama öğle yemeğinde bu çocuğun babası ile çalışma arkadaşım ile yemekliydim ve onun eşi kollarında bu küçük oğlanı taşıyarak öğle yemeği yediğimiz yere yürümekteydi. Saçları ıslaktı ve gerçekten alt üst olmuştu ve ağlıyordu ve eşi kocasına benim rüyamı anlatmaya başladı: EEG laboratuvarından henüz nasıl çıktıklarını, her şeyin ters gittiğini,

teknisyenin çıkıp gittiğini. Ve böylece, tüm bu şeyleri gerçekleşmeden uzun süre önce ayrıntıları ile rüyamda görmüştüm ve bu beni rahatsız etti. Çok sinir bozucuydu, çünkü...

RM: Bu bazı büyük soruları getiriyor.

LD: Tam olarak. Benim için en büyük soru, dünyanın bu şekilde işlemediğini bilmemdi, doğru mu?

RM: Bundan emindiniz (birlikte gülerler).

LD: Bunu biliyordum. Ama biliyorsunuz psikologların konuştukları, Bilişsel Uyumsuzluk denilen bir hal vardır. Bu,

deneyimlerinizin inançlarınıza aykırı olduğu yerdir ve bulunduğum yer bu. Bununla ne yapacağımı bilemedim. Eşi, küçük oğlanı taşıyarak gittikten sonra, çalışma arkadaşımın ofisine, babanın ofisine gittim ve ona rüyamı anlattım ve o bununla ilgili konuşmadı. Bu durum sinirini bozmuştu.

RM: O da bir tıp doktoru muydu?

LD: Bir tıp doktoruydu ve bundan bir daha asla bahsetmedi. Bunu tartışmayı reddetti. Bu onu rahatsız etmişti. Böylece, biliyorsunuz, ikimiz de kolejde, üniversitede tıp okulunda aynı eğitimleri aldık; birlikte tıp okulunda sınıf arkadaşı idik. Bu nedenle, birbirimizi çok iyi tanıyorduk. Ama bu onu da benim kadar çıldırtıyordu.

RM: Öyleyse, realiteye potansiyel olarak farklı perspektifte bakmak için zihninizi açmanızı sağlayan ne oldu?

LD: Pekala, bunlardan saklanamadım. Biliyorsunuz, reddetmeye çalıştım. Yadsımada gerçekten iyiyimdir.

RM: Hepimiz öyle değil miyiz? (Birlikte gülerler.)

LD: Yadsımada belgelendirilmiş sertifikam var. Kısmen ilgilendiğimde, önsezilerini bana anlatan hastaların ağızlarından dökülen sözler, genellikle garip fikirler ifade etmekte. Bir örnek olarak, bir sabah benim hastam olan bu sevgili bayan ve parlak bir avukat gelip kapımı çaldılar, her şeyi yarıda kestiler ve bayan şöyle dedi, “Geçen

gece bir kabus gördüm ve yumurtalık kanserinden öleceğimi biliyorum.” Rüyasında sol yumurtalığında üç küçük beyaz leke gördüğünü ve bunların yumurtalık kanseri olduğuna ikna olduğunu söyledi. Muayenesi normaldi. Sonogram yaptık ve gerçekten sol yumurtalığında rüyasında görmüş olduğu üç leke vardı, ama söylemek beni mutlu ediyor, teşhisi yanlış yapmıştı. Bunlar iyi huylu yumurtalık kistleri idi.

RM: Oh, evet!

LD: Kanserli lezyonlar değil. Ama rüyasında ona kamera benzeri bir imge geldi ve o doğru şeyi yaptı, bunu kontrol ettirdi.

Hemşireler kendi önsezilerini bana anlatmaya başladılar. Amerikan Hemşireler Birliği tarafından yayınlanan bir hemşirelik dergisinde bunun son zamanlarda yayınlanan dramatik bir örneği var ve söylemeliyim ki profesyonel bir grup olarak, hemşirelerin önseziye yatkınlıkta zirveye yakın sınıflandırılması gerektiğini düşünüyorum.

RM: Bu konuda haklı olduğunuzu düşünüyorum.

LD: Çok fazla görüyorlar. Bir hemşire şöyle bir rüya görmüştü -eğitimi henüz tamamlamış olan genç bir hemşire idi- Bir gece rüyasında telefonun çaldığını ve yanıtladığını ve telefonda birilerinin aşağıya inip lobideki küçük oğlanın içeri alınmasına yardım etmeni istiyorum,

dediğini gördü. "Oğlan gerçekten hasta ve onu tanıyacaksın çünkü üzerinde mavi, pembe ve beyaz pijama var." Böylece, bunu yaptı. Aşağıya indi ve oğlan sanki onu tanıyormuş gibi, onun kollarına koştu. Küçük üç yaşında idi. Ve hemşire onun kabul edilmesine yardımcı oldu, ama ne yazık ki rüyada oğlan yirmidört saat içinde öldü. O zaman, hemşire bunun hayatında gördüğü en canlı rüya olduğunu kaydetmişti.

RM: Bunun, bu deneyimlerin ayrıncı özelliği olduğu görünüyor.

LD: Bu hangisinin ciddiye alınacağı ile ilgili bir kuraldır.

RM: Evet.

LD: Eğer bunlar gerçekten, gerçek olandan daha gerçek hissettiriyorsa, bunlara dikkat edin. Böylece, hemşire ertesi gün işe gider ve bu onu o kadar etkilemiştir ki rüyasını yönetici hemşireye anlatır. Yönetici hemşireye rüyasını anlatmaktayken, telefon çalar ve birisi bu küçük oğlanın kabul edilmesini sağlamak için aşağıya lobiye inmesini söyler. Aşağıya iner; o mavi, pembe ve beyaz pijamalıdır ve her şey rüyadaki gibi tekrarlanır. Ve rüyada olduğu gibi, ne yazık ki, yirmidört saat içinde bu küçük oğlan vefat eder.

Bu nedenle, bu önzelerden kaçamam. Biliyorsunuz bunlar bana sadece benim deneyimimden gelmeye devam etmiyor, hastamın deneyiminden ve hemşirelerin deneyiminden de aralıksız olarak geliyor.

RM: Hastanede tüm bunlarla ilgili politik olarak neler oldu? Yalnız mı bırakıldınız, ciddiye mi alındınız, yoksa?..

LD: Pekala, bu şeyleri tartışarak etrafta dolaşıyordum. Bunları deneyimleyen insanları dinliyordum, ama biliyorsunuz bu şeyler hakkında açıkça konuşmanın tıptaki kariyerinizde ilerlemek için tam olarak en iyi yol olmadığını erken öğrendim.

RM: Evet, dürüst olmak gerekirse. (Birlikte gülerler.)

LD: Bu nedenle, aslında, bu şeyleri toplamaya başladım. Ve yıllardır epey bir koleksiyonum oldu. Ve sonra gerçekten beni önzeler hakkında bir kitaba ismimi koymaya istekli olmaya iten şey, muhtemelen birçok insanın

önsezi duyusuna sahip olduğunu merak uyandırarak gösteren, son zamanlardaki bilim idi. Bunlar şimdi, tüm dünyada tekrarlanmakta olan bilgisayara dayalı deneylerdir; bunlardan düzinelerce vardır ve bunun onu belirgin hale getirdiğini düşünüyorum. Sadece insanların anekdotları ve hikayelerine sahip olmaya alışık olduğumuzu ama şimdi bunun gerçek olduğunu gösteren katı bilimsel incelemeler kadar insanların deneyimlerine de sahip olduğumuzu kastediyorum. Bu *woo-woo* saçmalığı değildir. Bir zamanlar bu şekilde adlandırılmış olabilir ama şimdi bunun ötesindeyiz.

RM: Evet ötesindeyiz ama nüfusun en azından %99'unun bunun ötesinde olduğumuzu hala bilmediği görülüyor.

Demek istiyorum ki, bunlar gibi konferansların bu bilgiyi iletmeye yardım etmek için olduğunu ve tam şimdi yapmakta olduğumuzun bilgiyi geliştirmek olduğunu biliyorum. Ama hala buna içsel bir direnç olduğu görülüyor. Siz bu dünyanın içinde olduğunuz için sizin deneyiminizde bu direncin kaynağı olarak neyi görüyorsunuz?

LD: Bilgi eksikliği.

RM: Mmmhmm.

LD: Örneğin, çoğu insan bu deneyleri asla işitmedi.

RM: Bunların birkaçından söz edebilir misiniz?

LD: Evet, edebilirim. Ama bunu yapmadan önce bu şeylerle halka gitmek hakkında sosyal bir stigma bulunduğunu düşündüğümü ekleyeyim. "Altıncı hissiniz" veya "gayıpten haber vermeniz" hakkında konuşmanız eskiden tehlikeliydi. Ortaçağ zamanlarında "gayıpten haber verme" yeteneğine, geleceği görme

yeteneğine sahip olan kadınların, özellikle kadınların çoğu zaman cadı olarak yakıldığını biliyorsunuz. Binlerce kadın hayatlarını kaybetti. Henüz bu stigmanın altından tam olarak çıktığımızı sanmıyorum. Bununla ilgili uzama var. Ve bu nedenle, insanlar eğer önsezi hakkında konuşurlarsa ve bunlar gerçekleşmezse onlara tuhaf bir şekilde bakılabilir. Onlar aptal gibi görünebilir.

RM: Görünebilirler, evet ve bu son zamanlarda birkaç vakada çok açık bir şekilde gerçekleşti. Ama çeşitli kuruluşlar tarafından sürdürülüyormuş gibi görünüyor, elbette yüksek eğitim alanı ve ayrıca medya tarafından. Ben de onlardan biriydim ve örneğin eğer haberlerde bunun hakkında haber sunacaksanız, bu doğada olan şeylerde her zaman dahil olan kıkırdama faktörü vardır. Ve açıkçası bunun artık görmezden gelinemeyeceğinin karşı konulamaz boyutta kanıtı olacak, sizin özellikle değer verdiğiniz deneylerden birinin fikrini bize verebilir.

LD: Elbette. Noetic Bilimler Enstitüsünden Dr. Dean Radin, İç Doğuş Deneyleri adını verdiği deney tipinde öncü oldu. Deneyler sırasında neyin gerçekleşeceğini tanımlayan iç doğuş: önce gelen duygu. Bir bilgisayarın önünde oturursunuz ve bedeninizdeki belirli şeyleri ölçen teller takılır. Bu, kalp atış hızınız olabilir, derinizin elektrik iletkenliği olabilir, gözbebeğinizin çapı olabilir ki bunu sıkça ölçerler. Bu şeyler strese tepki ile değişir. Şimdi, -siz ekrana bakıyorsunuz- bilgisayar size bir imge gösterecek. Bu iki tür imgeden biri olacak ve bilgisayar hangisi olduğunu gelişigüzel seçecek. Bu ya bir doğa manzarası gibi sakin, huzurlu bir imge

olacaktır ya da bir otopside alın bir sahne gibi, gerçekten korkunç bir imge olacaktır, gerçekten dehşet verici ve duygusal olarak yüreği buran bir şey.

RM: Bu, bedende stres yaratacaktır.

LD: Bedende stres yaratacaktır.

Hangi imgenin çıkıvereceğini bilmiyorsunuz. Böylece, orada oturursunuz; olan şey eğer çıkıp gelecek olan imge bu duygusal olarak bunaltıcı türde ise, bedeniniz imgenin gösterildiği andan önce çok abartılı olan bir stres yanıtıyla tepki vermeye başlar. Ve soru şudur: Dünyada, bedeniniz bilgisayarın size daha sonra göstereceği şeyi zamanından önce nasıl biliyor? Hiç kimse bunu bilmiyor, bilgisayar gelişigüzel bir seçim yapıyor. İmge size gösterilmeden önce, hiç kimse bunu bilmiyor; bilgisayar karar vermedi ama bedeniniz biliyor ve bedeniniz tepki veriyor. Bu, bilinçdışı olan içsel beden duyusunun bulunduğu ilgi uyandıran kanıttır. Bedeninizin ne yaptığını bilmiyorsunuz ama bedeniniz zekice tepki veriyor.

RM: Evet! Ve eğer özellikle hassas iseniz bununla görüntüleri de getirmeye başlarsınız, bu konuşmakta olduğumuz gerçek önsezi, öyle değil mi? Yıllar önce, yirmi sene kadar önce bu konuda, o SRI ile birlikteyken Russell Targ ile bir hikaye yaptım ve yapmakta oldukları deneyler Rusya dışında idi. Ve tekrar, o aynı şeydi; her bir vakada geleceği büyük doğruluk ile görüyordu: Kadın. Böylece, yıllarca bunlar Askeri Endüstri Kompleksinde de oynandı.

LD: Evet.

RM: Öyleyse, bilincimiz ile ilgili mekansız olan bir şey olduğu duygusunu elde ediyoruz; devam etmekte olan bu mu?

LD: Evet, bu tamamıyla doğru. Size insanların geleceği hissedebileceğini

merak uyandırıcı şekilde gösteren deney türünden bir başka örnek vereyim. Princeton Üniversitesinde, Princeton Mühendislik Anormallikleri Araştırma Laboratuvarında, Uzaktan Görü deneyleri adı verilen 300'den fazla deney yaptılar. Bilgisayar birisinin gittiği bir yeri seçecek. Bu kişi "gönderici"dir. Gönderici etrafa bakar, zihninde nelerin olup bittiğini, neye benzediğini kaydeder ve sonra bu bilgiyi uzak mesafede olan birine zihinsel olarak iletmeye çalışır, bu diğer kişi dünyanın diğer tarafında olabilir. Sonra o kişi gelen şeyi kaydeder. Sonra bilgisayar eşleşme olup olmadığını görür. Bu vakaların çoğunluğunda, gönderilen ve alınan şey arasında bir eşleşme vardır ve ayrıca, vakaların çoğunda gönderici yaklaşık bir hafta öncesinden kendisine gönderileni alıyor ki bu, bilgisayarın hangi bilginin gideceğine karar vermesinden bir hafta önceye denk düşüyor.

RM: Bu, uzay ve zaman hakkında bazı soruları getiriyor.

LD: Evet, böyle diyebilirsiniz.

RM: Peki, bu zamanda bunun hakkında bilimsel incelemeye girmenizi beklemiyorum çünkü kesinlikle herkesin kitabın bir kopyasını almasını son derece teşvik edeceğim. Yapmanızı istediğim şey kitapta verdiğiniz gerçekten ilgi uyandıran örneklerden bazılarını girmenizdir.

LD: Mmmhmm.

(Devam Edecek)

“Yaşar gibiyim rüyada,
Derim gerçekler başka,
Yine de sorarım, acaba?
Onlar akıllı, deli ben miyim yoksa?”

Einstein (1879–1955)

“Geleceği Önceden Biliyorum!”

Dr. Sultan Tarlacı

COCUKLUĞUMDAN BERİ, belki yetiştiğim çevreden kaynaklanan paranormal anlatılara hep ilgiyle bakmışımdır. Zamanla bu ilgi, bilimsel olma çabasından da kaynaklanan bir şüphe ile süslenmiştir hep. Anlatılan, “Cin çarptı, muska, önceden rüyasında gördü, mezarında ateş görüldü, at üstünde zırlı ve elinde mızraklı adamlar gördüm...” gibi şeylere hep şüphe ile ama bir o kadar da ilgi ile bakım. Bu tür hadiselerle ilgi insana bir kez yapışınca, çok kolay yakasını bırakmaz. Yıllar içinde değişik versiyonları kafanızı kurcalar. Nöroloji asistanlığı sırasında, bütün asistanlar, uzun bir süre psikiyatri kliniğinde tecrübe kazanmak için giderler. Bu ayrılmaz, iki kardeş olan psikiyatri ve nöroloji arasında bağın, aslında ne kadar sıkı olduğunu bir kez daha insana hatırlatır. Benim de, psikiyatri kliniğinde çalışmaya gittiğimde, ilk verilen hastam, mesleği dış hekimi olan bir erkek hastaydı. Yaşı, sanırım yirmibeş civarındaydı ve normal dışı inançları vardı. En belirginini de, göbeğinin hemen altından çıkan bir ışık huzmesi ve onun belinde, omuriliğinde de olan yansımasıydı. Geçmiş bilgilerimde, “Ya bu hasta şu şakra denen şeyi görüyor ve anlatıyor, tam yeri burası ve doğu mistiklerinin de tarif ettiği gibi anlatıyor,” diye düşünmeme rağmen, bunu psikiyatri uzmanımıza ve de hocamıza hiçbir şekilde açmadım. Çünkü aklıma “yayılan şizofreni veya paylaşılan psikoz” denen bir tanı geldi hemen. Yani bana da “deli” diyebilirler, diye düşündüm. Konuyu hiç açmadım.

Yine de, tüm sekiz aylık psikiyatri çalışmam boyunca, değişik şizofreni hastalarını veya manik bozukluk hastalarını hep bu gözle de izledim. Uzun süreli görenler, TV’den ses işitenler, kendisinin

Napolyon ve İsmet İnönü olduğunu söyleyenler, neden olduğunu bilmeden sürekli intihar ve ölme isteği saplantısı olanlar, gelecekte bilgi alanlar, kıyamet kopacak öngörüsü yapıp uyaran Mesihler... Bunlar içerisinde, UFO gördüğünü ve uzaylılardan mesajlar aldığını söyleyen hastalar hep kafamı karıştırırdı: “Ya böyle bir şey gerçek olamaz mı? Bilim insanları dünya dışı yaşamı araştırıyorlar ve hakikaten şizofrenili tanısı alan hasta, hassas ya da farklı bir beyin yapısı ile hakikaten böyle bir mesaj alıyor da bunun altından kalkamıyor ve kişiliği çatlıyorsa.” Ama yok... Bunlar hastaydı. Çünkü kendilerini sosyal yaşamdan çekmiş, sosyal ilişkileri bozulmuş, gerçeklikle bağlantıları kopmuştu! Sonuçta DSM tanı kriteri var ve “zamanın ihtiyaçlarına göre ayarlanmış”. Gelecekte, mesela 3200 yılında uzaylılarla bir araya gelirsek, uzaylı psikoza olan kişiler için ölçütler değişebilir ama 2000’lerde bu tür söylemleri olanlar, ancak şizofreni hastaları olabilirdi.

Aşağıdaki vaka örnekleri verilen vaka örnekleri gerçektir ve bir dereceye kadar hepsi “deli” tanısı almaktan korkmuşlardır. Kişisel deneyimlerime göre, bu tür olgularda bir şekilde, beyin nöral ağlarında bir farklılık var ve bu farklılık onları sıradan bizim gibi insanlardan farklı kılmakta ve algı aralıklarını genişletmektedir. Görme duyumuz, ses işitemiz ve diğer duyularımız hep

bir frekans aralığındadır, ancak bazı normal dışı yeteneği olan kişilerin muhtemelen bu algıların dışına ulaşmayı başarmaktadır.

Bazı insanlarda elimizdeki bilgi ile açıklayamadığımız bir tür normal dışı ve para normal yetenekler vardır. Bunlar henüz bilimin kapsamı içinde

incelenmese de, sadece parapsikoloji denen bir çöplük bilimi içinde ele alınsa da, anekdotsal olarak anlatılan, gazete haberi olan kişiler

vardır. Geleceği önceden bildiğini, kaşık büküğünü, uyku sırasında komşusunun evine gidip mutfakta neler olduğunu en ayrıntısına kadar anlatabilen kişiler duymuşuzdur. Daha da ilerisi, karşısındaki kişinin zihninden geçenleri okuduğunu iddia eden kişiler vardır. Bunların çoğunluğuna halk masal ve öykü olarak bakarken, akademik ortamdakiler bu olaylara “deli saçması” olarak bakmaktadır. Ama bu makalenin yazarına göre, bazı ve belki de birçok şizofreni hastası, aslında bu tür normal dışı algının yükü altından kalkamayan ve “kişiliği bölünen” insanlar. Bu yükün altından kalkanlar ve bu normal dışı algı ile başa çıkabilenler ise iyi bir falcı veya medyum olmaktadır.

Aşağıdaki vaka örnekleri gerçek kişi öyküleridir. Hiçbirisi “deli” tanısı almamıştır ve bu yetenekleri ile yaşamayı başarmaktadırlar. Arada kendilerinde, “Bu nasıl bir şey?” diye soruyorlarsa da, yine de bu yetenek henüz onların kişiliklerini çatlatmamıştır.

Deprem Öncesi Panik Ataklar!

GECENİN BİR VAKTİ aninden uyandı ve kalbi pır pır atıyordu. Sanki yerinden çıkacak gibiydi. Ardından boğazının kurduğunu hissetti. Yutkunamıyordu adeta. Yutacak tükürüğü bile yoktu. Bir an için nefes alamadığını hissetti. Boğuluyormuş gibiydi. Hava yetmiyordu. Sık sık nefes almaya başladı. Bir nefes, bir nefes daha... 3-5 dakika sonra elleri ve parmakları uyuştü. Sonra dudaklarında da uyuşma başladı. Bu aslında onun için ilk değildi. Daha önceki büyük

yıkım yapan, ölümlerin olduğu depremlerde de bu şekilde uyanmıştı kaç kez uykusundan. “Yine deprem mi olacak?” diye bile düşünmeden ölüm korkusu, kaygı ve boğulacakmış hissi her şeyi örttü. Kalktı, odada turladı. Ayağı yere değer değmez, sağ ayağının üzerinden, yukarı doğru çıkan elektrik benzeri titreşim hissetti. Daha önceki büyük depremlerde de aynısını hissetmişti. Hava hala yetmiyordu. Pencereyi açtı. Ama yok, rahat edemiyordu. Bu kadar korku içerisinde, ilginç olarak cinsel istek artışı, kendi deyimi ile “çiftleşme isteği” oluşuyordu. Bunu neden hissettiğine hiç anlam veremiyordu. Bu kadar korku ve kaygı içerisinde nasıl böyle bir istek olabiliyordu. Korku ve kaygı, kaçma isteği, bir şey olacakmış korkusu arttı, arttı... “Acil servise gideyim bari, yoksa geçmeyecek,” diye düşündü. Üzerini hızlıca giydi ve en yakın hastanedeki acil servise gitti. Hemen acil servis hekimine yaşadıklarını anlattı. Ama ona her büyük deprem öncesi bu tür ataklar yaşadığını söylemedi. İnanır mıydı acaba? Kendisi eğitilmiş, üniversite bitirmiş jeofizik mühendisi diploması olan birisiydi ama kendinin de anlamakta zorlandığı şeyi nasıl söylerdi... Ya da, “Sen delisin, öyle şey mi olur? Bu bas bayağı panik atak!” mı derdi acil doktoru? Hiç bahsetmedi. Kalçadan bir iğne yaptılar. “Bu panik atak, iğne ile rahatlırsınız, uyursunuz geçer.” Eve gönderdiler. Biraz rahatlamıştı. Eve geldi, sabaha kadar deliksiz bir uyku uyudu. Ertesi gün uyanığında, hala gecenin etkisindeydi. Bekliyordu, büyük ve yakın bir deprem. Tam yirmi dört saat sonra Kocaeli-İzmit depremi oldu ve binlerce kişi öldü...

Gerçekleşen Halüsinasyonlar!

DEĞİŞİK ZAMANLARDA, anlık, saniyelik görüntüler gözünün önünden geçiyordu. Evinin yakınından geçen tren yolunda mı ne, en son, birden çok kısa süreli bir görüntü gördü. Eskiden beri olan bu görüntüler çok anlık, belli belirsiz, kendiliğinden ortaya çıkıyordu. Bu görüntü de onlardan birisiydi: “Bir ana hat treni mavi kasalı bir kamyonu çarpıyordu!” Bu herhangi bir kamyonu çarpma değildi, mavi kamyondu! Bu görüntülere alışık ama yine “deli” damgası yerim korkusu ile bundan kimseciklere bahsetmiyordu. Eşinin bile bundan haberi yoktu. Bir tren kazası olacak diye düşündü. Bu kısa süreli görüntü algısından sonra yirmi

ya da yirmidört saat geçti, Kayseri-Sivas arasındaki demiryolunda tren, tam tamına, hem kasasının içi hem de dışı mavi olan bir kamyonu ezdi geçti. İçindeki üç kişi epey sürüklendikten sonra öldüler. Bundan da kimselere bahsetmedi. Daha sonraları da birçok toplumsal afeti ve bazen de kişileri ilgilendiren kaza gibi kötü olayları çok önceden gördü. Arada deprem kaynaklı panik ataları da yaşadı ama psikiyatlara hiç işin diğer yönünden bahsetmedi. “Ne oluyor bana? Allah Allah! Deliriyor muyum?” diye kendi kendine sormaya başladı.

Hala büyük depremler öncesi aynı tabloyu yaşar. Küçük depremlerde ise ayağında bir hat boyunca sızlanma hisseder. Ama her büyük deprem öncesi panik tablosuyla her acil servise

Tren mavi kasalı kamyonu çarpı. Tam yirmi saat sonra, 8 Ekim 2009.

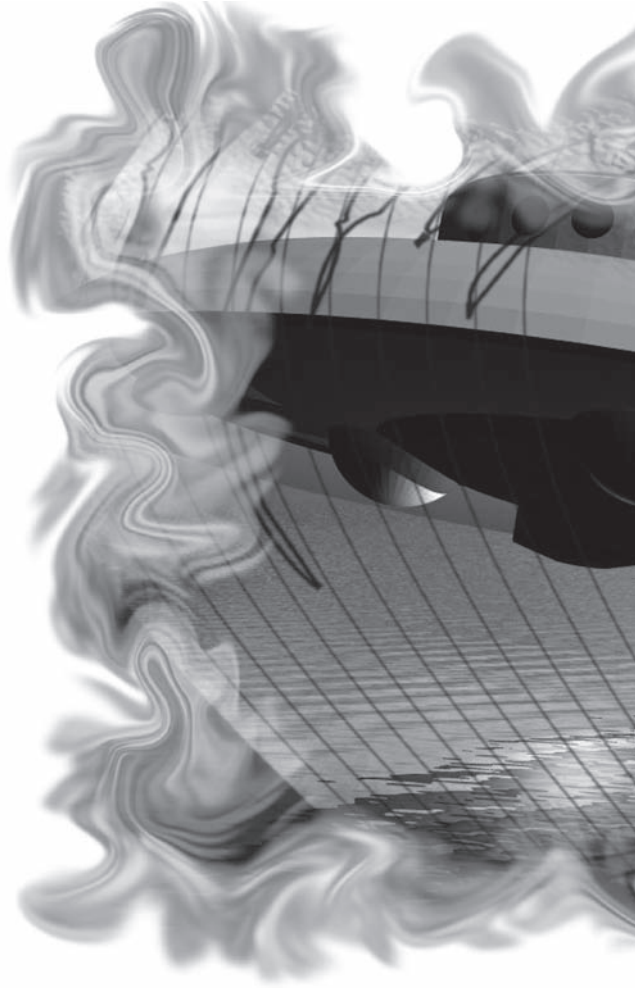
gittiğinde, hala doktora, “Deprem olacak, deprem öncesi bende böyle oluyor!” diyemiyor. Çünkü deli denmesinden korkuyor.

Zaman içinde başka öngörülerde de bulundu. Mesela, 22 Aralık 2009’da, “Hava karanlık gibi... ama gece değil... havadan gri iri kar gibi ya da yanardağdan çıkan tuf gibi bir şeyler yağıyor... gri renkli kara da benziyor ama taş mı kül mü anlayamadım...” Daha sonra ise 14 Mart 2010’da, “Bir krater ağzı.. tepeden yandan bakıyorum... hava sakin, hafif karanlık... kapalı... birden kraterden lavlar püskürmeye başladı! Yer... bilemiyorum... ama soğuk ve karanlık bir dağ... ürkütücü... sanırım bir yanardağ patlayacak! Kutuplardayım... her yer buz kütleleri ile kaplı... yakıcı bir soğuk... iki kara parçası var buzulların arasında... hareket ediyor, kayıyor... orada olmak hoşuma gitmedi... neler olduğunu anlayamadığım tuhaf hareketler vardı...” 21 Mart 2010, sadece bir hafta sonrası... İzlanda’da Eyyafyallayöküll buzulu altındaki yanardağ, tam 190 yıl sonra, gece yarısı püskürmeye başladı. Ve sonra yanardağ külleri, anlayanlarına başına düşecek kadar yakına geldi.

Parapsikoloji Ne Diyor?

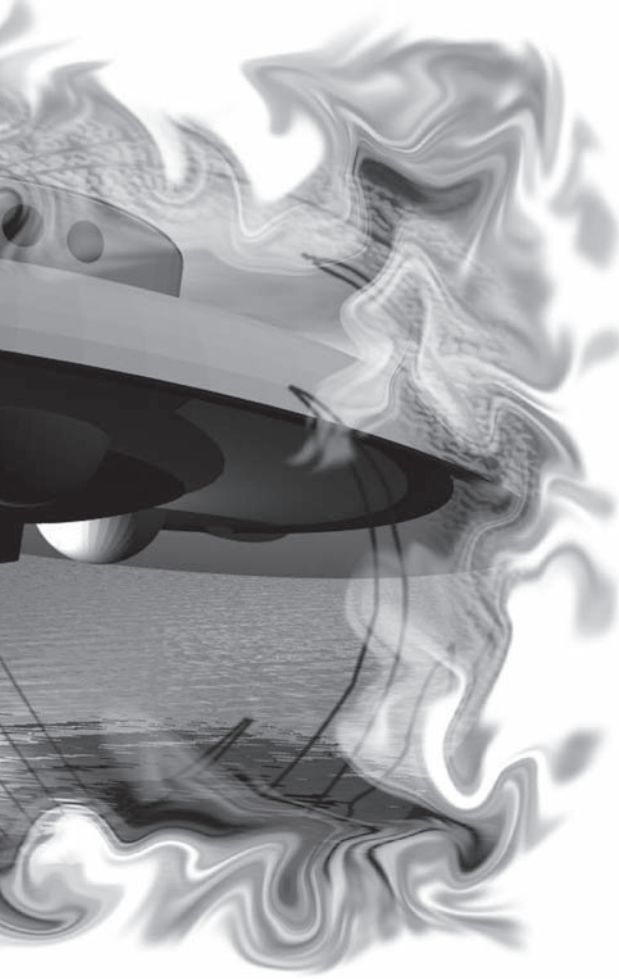
PARAPSIKOLOJİ bilimsel yöntemi ve uygulaması tartışılan birçok konuyu inceler. Bu alanda bilim insanlarından çok, şarlatanların sesi çıkar. Toplum önünde, genellikle popüler olmaları nedeniyle şarlatanlar bulunur. Bilim insanlarının sesinin az çıkmasından dolayı yanıtlardan çok, sorulardan

oluşan bir konudur. Parapsikoloji, tıpkı metafizik gibi, kenarda olan ve tam bilim olarak olgunlaşmamış bir çalışma alanıdır. Kelime anlamı olarak psikolojinin ötesinde, ardında, kenarında bulunan manasındadır.

Parapsikoloji başlığı altında durugörü (clairvoyance), telepati, psikokinezi, öngörü (precognition, promonition) sayılabilir. Bunlar içinde durugörü; farklı zaman ve mekanlarda oluşan olaylarla ilgili bilgiyi, normal insanlardan farklı olarak bilebilmek, hissedebilmedir. Telepati toplumda

daha iyi bilinen bir kavramdır ve düşünce iletişimi, bir zihinden diğerine doğrudan içsel deneyime ait bilgi iletimi olarak tanımlanır. Öngörü ise, gelecekte olabilecek olayları, zamanı gelmeden önce, belli bir eğri içinde

kalarak gerçekteşme zamanını da doğru olarak tahmin edebilmektir. Bu nedenselliğe karşı çıkar ve “etki”nin, “neden”inden önce olduğu anlamına gelir. Nötr gelecek algılarına prekognisyon, tehlikelerin önceden algılanmasına ise promonition denir.

Birçok bilimci ve felsefeci, açık ve net bir şekilde parapsikolojiyi bilim olarak kabul etmez. Bilim olarak kabul edilmemesinin nedeni belirli temel bilimsel varsayımları ihlal etmesi, tekrarlanabilir deneyler üretmemesi, deney üretse bile ortaya çıkan sonuçların bilimin diğer temel ilkeleriyle çelişmesi, ortaya çıkan etkilerin nasıl ya da niçin ortaya çıktığına dair tutarlı bir teori oluşturulamaması ve belki de en önemlisi “gizli bilim” ile ilişkili olmasıdır.

Gelelim konumuza. Durugörü (İngilizce clairvoyance), duyu dışı algılama (extra sensory perception, ESP) veya uzaktan görü/uzaktan hissetme adı verilen durumda bilinen duyu araçları ve organları (göz, kulak, dokunma...) kullanılmadan, zaman ve mekanla sınırlı olmayan uzak yerlerden bilgi edinmektir. Bazıları buna 6. his adını da verirler. Ya da sezgi, malum olma denir. Halka mal olmuş kelimelerle ise medyum ya da falcı da dense de kısmen farklıdır bu kavramlar. Durugörü, en basit tanımla, normal duyularla ulaşılamayan bilgiye ulaşmaktır. Zamandan bağımsızdır: geleceğe, şimdiye ve geçmişe ait olabilir. Aynı zamanda da yerden bağımsızdır. Buradaki tek sorun, görülenlerin ya da algılananların normal duyu organlarımızla alıştığımız tarzda net ve canlı olmamasıdır. Daha uçucu, daha soluk olabilmesidir. Durugörüde, çoğunlukla soluk, kısa süreli hızlı geçen, puslu görüntüler görülür. Buna eşlik eden diğer duyumsal algılar da olabilir: tat, koku, işitsel algılar... Durugörü esnasında bazı kişilerde kaygı, korku, terleme, nabız yükselmesi, bulantı, akatizi

benzeri huzursuzluk, neşe gibi değişik duygu halleri ortaya çıkabilir. Görüntüler ve bu hisler bazen rahatsızlık verici olabilir ve kişide psikolojik sorunlara neden olabilir. Hatta kişiliğini çatlatılabilir. Önceden olacakları bilmek her insan için pek kolay olmasa gerek.

Bilim Ne Diyor?

NEWTON'UN klasik, 400 yıl önceki fiziği hiçbir şekilde, olmayan geleceğin önceden bilinebileceğine imkan vermez. Görelilik kuramı ve kuantum fiziği ise buna bir kapı aralamıştır. Ancak bilimde anlaşılmayan bir direnç var bazı normal dışı konularda. Parçacık fiziğindeki omega minus parçacığı, 200 bin deneme yapıldıktan sonra, sadece birinde tespit edilmiş ve bütün parçacık fiziği kitaplarında omega minus parçacığı vardır, diye yer edinmiştir. Bilimin esas işi insanların değer anlayışlarına burnunu sokmak olmasa da, bilim “eğer öyleyse o zaman...” türünden önermeler yapmalıdır. Ancak atom altı parçacıkların davranışlarının tespit edildiği mikrofizik teknolojilerine rağmen neden bu garip önceden bilmelerin ölçülemediği ilginç bir sorudur. İyi bir kuram fenomenleri açıklamalıdır. Oysa konuyla ilgili elimizde iyi bir kuramımız şu ana kadar yoktur.

Gelecek öngörülerini, yere, zamana ve mekansal uzaklığa bağlı olmayan bir etkidir. Bunlar aynı zamanda, kuantum mekaniğinin de özellikleridir. Bu özellikler, özellikle Einstein-Podolski-Rosen deneyi ile ortaya

koyulmuştur. Bir sistemi oluşturan parçalardan biri üzerinde yapılan bir ölçüm, diğer parçası üzerinde, uzaklıktan ve zamandan bağımsız etki yapar. Aradaki uzaklık santim ya da ışık yılları uzaklığında olabilir. John Bell (1964) ve Alain Aspect (1982) bu düşünceyi matematiksel ifadelerle sınırlamayıp deneylerle de bu uzaktan etkiyi doğruladılar. Bu etkileşim atom altı parçacıklar için kesin olarak ortaya konulmuşsa da makroskobik olan kaşık ve beyin için nasıl bir etki oluşacağı belirsizdir. Ancak kuantum sonuçları, metrelerce ve hatta ışık yılları boyunca yayılabilir.

19. yüzyılda Newton (klasik) fiziğin yasaları ideal, nesnel ve eksiksiz bir bilginin ifadesi olarak kabul ediliyordu. Ancak bugün, klasik fizikteki bilgilerle normal dışı fenomenleri açıklamak imkansızdır. Dolayısı ile bizim imdadımıza koşacak tek şey, en azından bugün için kuantum mekaniği ya da fiziğidir. Kuantum tanımlamaları alışageldiğimiz klasik kuramlardan kökten farklı olmalarına karşın çok kesindir. Kuantum mekaniği, nesnel, makine benzeri bir çalışmadan ziyade, öznellik ve bilinci göz önüne alır.

Kuantum mekaniğinde gözlemcinin bir şekilde “katılımcı” olması kabul edilebilir bir şey ise bunun farklı yansımalarının da ortaya konulabilmesi gerekir. Çağdaş ve akıllı, Nobel ödüllü fizikçilerin ortaya attığı, akla ve sağduyuya karşı gelen, sağduyumuzu törpüleyen kuantum mekaniği görüşleri düşünüldüğünde, öngörmeyi akıldışı ve mantıksız olarak niteleyip bir kenara bırakmak anlamsızdır.

Hem kuantum fiziği hem de parapsikolojinin ortak yönü insan bilinci, bilincin doğa üzerinde etkisi

olup olmadığıdır. Bir nörolog olarak, bilimin eğitimini alan birisinin parapsikoloji ile ilgilenmesine hoş bakılmaz bilim camiasında. İnsana “deli” denme riski olan bir alan. Çünkü parapsikoloji demek medyumlar demek, hayaletler demek, ruh demek. Bunlar bilimin ilgi alanında değil ama parapsikolojideki özellikle uzaktangörü, durugörü ve telepati dediğimiz durumlar doğrudan bilinçle ilgilidir.

Öngörü: Yanılsama mı Gerçek mi?

BUNUN YANINDA, bu tür olayları, “Ben önceden gördüm, aaa bildim, aaa bildi!” denmesine her zaman aldanmamak lazımdır. Genel olarak, olaya şüphe ile bakmalı ama paranoyak da olmamalıdır. Çünkü tehlike sezgisi birçok bilimsel çalışmada gösterilmişse de bazı, “Öngördüm, ben görmüştüm zaten...” deme durumları başka nedenlerden kaynaklanabilir.

Bunlardan en önemlisi, “bilişsel taraf tutma” denen şeydir. Hepimiz birçok önemsiz olayı unuturuz. Ama dikkate değer “önemli ve de toplumsal, bireysel tehlike” durumlarını seçici olarak ve güçlü şekilde hatırlamaya eğilimliyizdir. Bu beynin bir özelliğidir. Örneğin, birini düşününce sizi arayabilir. Bunu bir rastlantı olarak hep çok iyi hatırlarsınız ama geçmişte, düşündüğünüz ama sizi aramayan yüzlerce kişi olmuştur, onları hatırlamazsınız. Yani algıda seçicilik bir yanılsama yaratabilir.

Diğer bir durum, “gizli bellek/ cryptomnesia” veya “bilinçsiz algılama”

denilebilecek durumdur. Hepimiz aslında, oradan ya da buradan, değişik kaynaklardan, gelecekteki olaylar hakkında çıkarım yaptırabilecek bazı bilgiler biliriz. Bunlar bizim bilincimizin ve belleğimizin derinliklerinde saklanır. Orada biz fark etmeden işlenir ve bir gün bilinç düzeyimize ulaşarak, gelecekteki bir olayı önceden “olacak” şeklinde anlatır.

Bunların dışında kalan şey ise, doğrudan ve gerçekten tehlikeleri öngörmek, önceden bilmektir. Örnekleri sadece yukarıdaki vaka ile sınırlı değil, birçok anekdotal örnekleri vardır. Aynı zamanda da kendimizin başına benzer olaylar da gelmiş olabilir. İşin ilginç yanı, psikiyatrinin kutsal tanı kitabı olan DSM içinde, bu duruma uygun bir tanı kodu da yoktur. Hatta onların algıladıkları, bazen ne kod sistemlerine ne de dildeki kelimelere dönüştürülemiyor. Kelimeler yetersiz kalıyor.

Bu makale birçok psikiyatristin şizofreni hastalığı tanısı koyarken kafalarını biraz karıştıracaktır. Zaten, “acaba?” soru işareti oluştursun diye yazıldı. Ancak bu olaylara “deli saçması” gözü ile bakanlar için yazarın alacağı tanı, yazar tarafından DSM-IV TR ölçütlerine göre normal dışı yetenek olmadan öngörülmüştür. □

Not: Dr. Sultan Tarlacı nöroloji uzmanıdır. Kendisi ile bağlantıya geçmek ve detaylı bilgi için info@kuantumbeyin.com www.kuantumbeyin.com

Direkt Ses Medyomluğu Mucizesi

Malcolm Lewis

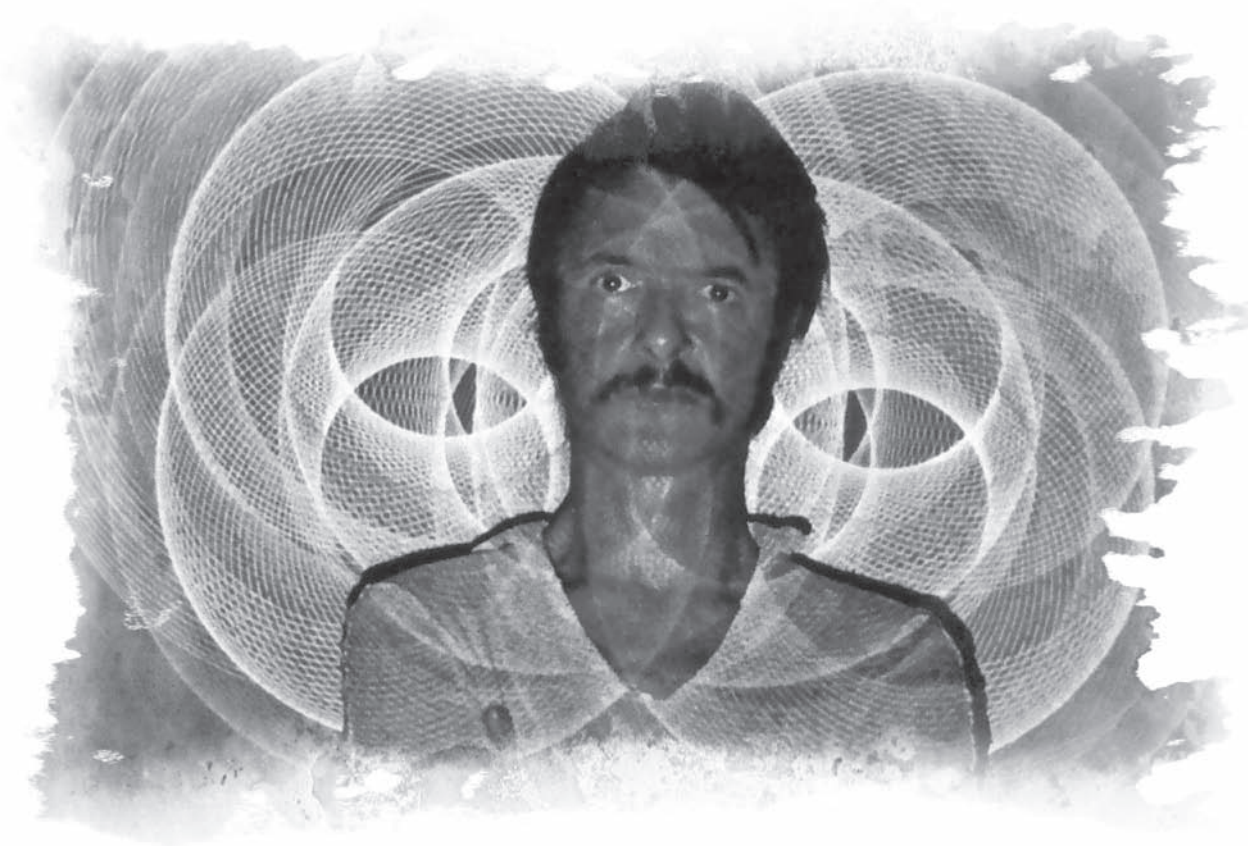
DR. MALCOLM LEWIS bir sağlık departmanı ve lisanüstü tıp öğretmenidir. Eşi Annemarie ile birlikte fizik medyomluğu çalışmakta ve araştırmaktadır.

Malcolm otuzbeş seneden fazladır ruhçulukla ilgilenmektedir ve geniş çaplı fenomenlere tanık olmuştur. O ruhçuluğun merkezi mesajından uzaklaşmaması gerektiğine inanmaktadır: Ölüm sonrası yaşam delili.

Direkt ses medyomluğu ölüm sonrası yaşamın bazı en şaşırtıcı delillerini sağlayabilmektedir ve binlerce insan tarafından yıllarca deneyimlenmiştir.

Bu bir fiziksel medyomluk çeşididir, direkt ses celsesine katılan bütün katılımcıların bir ruh iletişimciyle direkt konuştukları ve onu dinledikleri anlamına gelir ve bu medyomun ses cihazıyla meydana gelmez.

Direkt ses ne derin trans kontrolüyle veya medyomun bir ruh tarafından gölgelenmesiyle aynı şeydir, ki bunlar fizik

medyomluk veya karanlıkta trans değildir (birçok Ruhçu tarafından bazen yanlış anlaşılan bir uygulama).

Bir fizik medyomluk celsesine katılanların direkt ses fenomenini deneyimlemek için psişik veya medyom olmaları gerekmez.

Bütün diğer fizik medyomluk tiplerinde olduğu gibi fenomen orda mevcut olanların beş duyusundan birine veya daha çoğuna etki etmelidir.

Direkt ses medyomluğunda -aynı zamanda bağımsız direkt ses olarak da bilinir- medyomun ses cihazları kullanılmamaktadır. Bunun yerine, ruh insanlar ayrı, bağımsız, ektoplazmik bir ses kutusu oluştururlar.

Direkt ses süreci meydana gelirken fizik medyomların çoğu derin bir trans halindedirler.

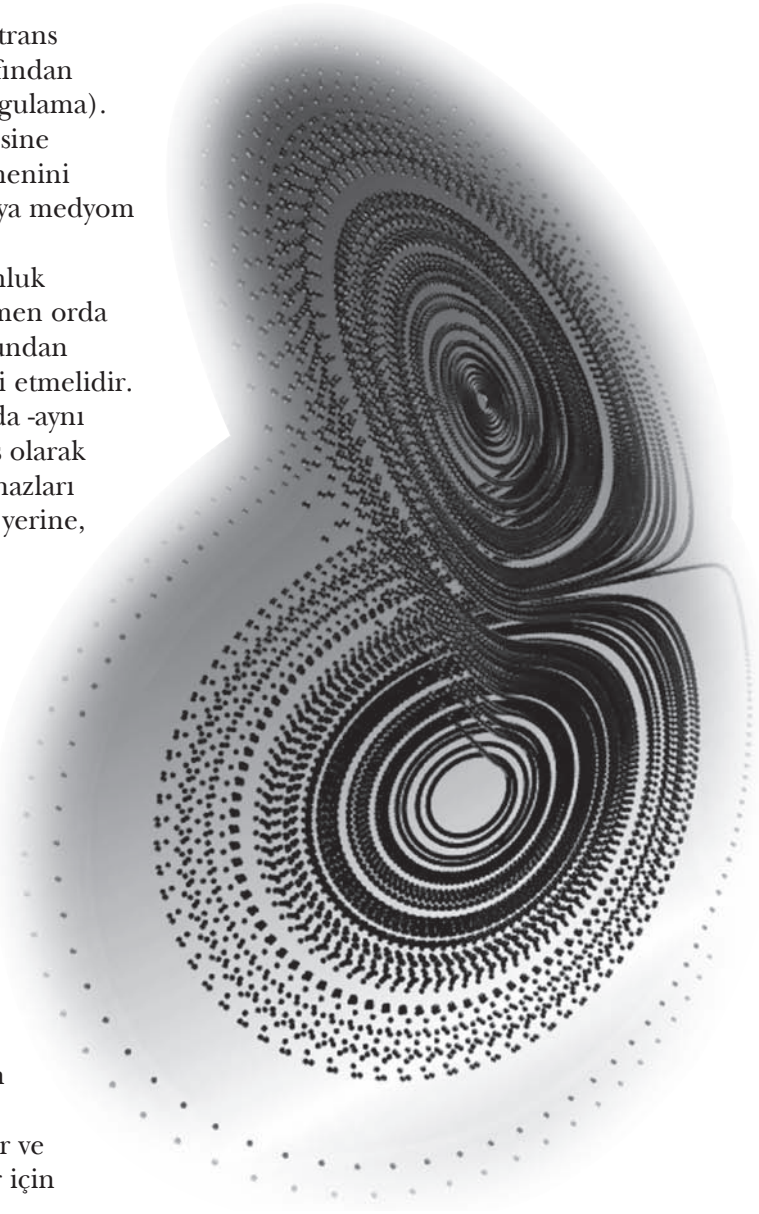
Modern ruhçuluğun belirişinin zihinsel medyomlukla değil, fiziksel medyomlukla meydana geldiğini belirtmek önemlidir.

Hydesville'deki Fox kız kardeşler fiziksel darbeler deneyimlemişlerdir, modern çağda fiziksel medyomluğa olan ilgi kesinlikle normaldir ve ruhçuluğun tarihini bilenler için anlaşılabilir.

Direkt ses gelişiminin erken evrelerinde celse odasında huni şeklinde bir trampet kullanılabilir. Trampet basitçe sesin bir yönde odaklanması için bir anfi görevi görür.

İlk tezahürler trampetin hareketlerine yol açabilir ve sonunda içinden duyulan solgun seslerle yerden havalanabilir.

Bu "trampet sesi" olarak bilinmektedir ve ektoplazma iletişimin meydana gelmesi için trampetin ucunda yoğunlaşmaktadır. Böyle trampetler sıklıkla ektoplazmik çubuklarla hareket ettirilmektedir, bunlar medyoma ve trampete ilişmiştir.

Yine medyumun sesle ilgili organları kullanılmamaktadır.

Ektoplazma medyumun bedeninden gelmektedir ama aynı zamanda katılımcılardan da çıkarılabilir.

Ruh insanlar elde edilebilir enerjiden faydalanırken, fiziksel celsedeki katılımcılar sıklıkla *solar plexus* bölgesinde bir çekme hissedebilirler. Bu zararlı değildir ve bu tarzda çekilen enerji daima tekrar doldurulmaktadır.

Ruh insanlar, aynı zamanda enerjileri yaratmak için ses kullanabilirler bir celsede şarkı söyleme ve müziğin istenmesinin sebebi budur.

Bununla birlikte ektoplazma çok esnek bir maddedir, gazımsı halden katı hale dek birçok şekiller alabilir. Ektoplazmik yapılar fiziksel bir celsede yaratıldıklarından ruhlardan verilen talimatlar harfiyen yerine getirilmelidir.

İzin verilinceye dek medyoma, trampetlere ve herhangi çeşit bir materyalizasyona dokunulmamalıdır çünkü medyum çok yüksek bir

hassasiyet halindedir ve ektoplazmik enerji bedenine aniden geri dönerse çok büyük bir tehlike içine düşebilir.

O celse odasında, herhangi bir yerde oluşabilmesine rağmen, ektoplazmik ses kutusu sıklıkla medyumun üzerinde veya bir yanında yaratılmaktadır ve o celse sırasında yerini değiştirebilir.

Materyalize olan (maddileşen) ruh insanlar ektoplazmadan ağız ve dili temsil eden bir maske üretirler. Sonra ruh ziyaretçiler eterik organlarını bu yapının içine giydirebilirler, daha ziyade kişinin yüzünü bir maskenin içine sokması gibi.

Zorluk, sıklıkla bu daha ağır olan ektoplazmik malzemeyi hareket ettirirken meydana gelir. Bununla birlikte uygulama yoluyla iletişim daha basit hale gelebilir ve uzamış sohbetler muhtemel hale gelir, onların düşüncelerinden ruhun fiziksel ses titreşimleri yaratmasına izin verir.

Bir direkt ses medyumunu vasıtasıyla iletişim kuran ruh şahsiyetin karmaşık bir görevi vardır. Onlar fiziksel form içindeykenki şahsiyetlerini ortaya

koymaya gayret göstermelidirler ki kimliklerinin tespit edilmesine yardım edebilsinler.

Onlar ruh alemine geçtiklerinde ilerledikleri için bu zor olabilir.

Aynı zamanda onların dünyasal seslerini tam olarak tekrar üretmek her zaman mümkün değildir. Bu "düşünülmesi" ve sonra yapay ses kutusu vasıtasıyla fiziksel titreşimlere yansıtılmalıdır.

Süreçte ustalık kazanmak biraz zaman alabilir ve celseler sıklıkla kısa süreli zihin karışıklığı, deneme ve hatayla başlar çünkü ruh insanlar bunu doğru yapmak için çalışırlar.

Ses kutusu medyomun kendi ses cihazlarında bağımsız olmasına rağmen, onun hala ona bağlı olduğunu daima hatırlayın, böylece iletişimde medyomun çeşitli oran şahsiyeti vardır.

Buna rağmen iyi tesis edilmiş direkt ses, şartlar iyi ise, iletişimci kimliğini otaya koymada çok iyi bir iş çıkarabilir. Bunlar Leslie Flint'in direkt ses celselerinin Woods-Green kayıtlarında gösterilen iyi örneklerdir.

Şimdi hile hakkında konuşalım. Fiziksel medyomlukların büyük çoğunluğu karanlıkta yapılmaktadır, bu ruhçuluğu eleştirenlere bir koz verir. Bunun sebebi oldukça basittir, ektoplazma ışığa duyarlıdır. Kırmızı ışık ona o kadar zararlı değildir ama birçok vakada beyaz ışığın bir tehlikesi vardır. Medyomları "karanlıkta aptal yerine koymakla veya vantrologlukla suçlamak kolaydır. Buna rağmen birçok yıllar boyunca ve birçok araştırmalar boyunca bu eleştirilerin birçoğuna karşı konulmuştur.

Leslie Flint kapsamlı testlere tabi tutulmuştur, bunların arasında ağızda renkli su tutmakta vardı. Sonra onun

üzeri bantla kapanmıştı ve ona boğaz mikrofonları iştirilmişti. Ama sesler hala gelmişti.

Ruhçuluğun öncüsü, yazar ve araştırmacı Arthur Findley, İskoç direkt ses medyomu John Campbell Sloan ile birçok harika celse yapmıştır, bu celseler sırasında direkt ses odada konuşurken kulağını medyomun ağızına dayamıştır. O hiçbir vakada medyomun fiziksel ağızından gelen bir ses duymamıştır.

Hem bağlanmış ve hem de ağızına tıkaç takılmış bir medyomla çalışmışım, bu sırada bir ruh rehber bana direkt sesle ne yapmamı istediği ile ilgili talimatlar veriyordu.

Bazı vakalarda medyomlar direkt ses celseleri meydana gelirken tamamen uyanıktılar. Leslie Flint böyle bir medyomdu. Amerikan medyomu Etta Wreit de direkt ses sergilemişti. O asla bir kabinde oturmadı ve asla bir transa girmedi. Ruh iletişimcilerle sıklıkla kendisi konuştu ve bazen ruh sesler tarafından sözü kesildi, bunların hepsi berrak beyaz ışıkta meydana geldi.

İki sesin aynı anda konuştuğu sıklıkla duyulabilirdi. Etta, sadece İngilizce konuşabilmesine rağmen sesler farklı dillerde iletişim kurmuştur.

Bugün tamamen kaybolmasa da böylesi bir medyomluk nadirdir. Buna rağmen ruhçuluğun vakaları bu tarz iletişimlerin berrak ve şaşırtıcı örneklerini sağlar, onları araştırmak ve çalışmak isteyenler için. □

Psychic News dergisinden çeviren: Burak Erker.

Niyetin Gücü ve Başkasının Yerine Enerji Psikolojisi Teknikleriyle Çalışmalar

Dr. İnci Erkin

1. Bölüm

17 Mayıs 2008 tarihinde İstanbul'da gerçekleştirilen 2. İstanbul Parapsikoloji Konferansında Dr. İnci Erkin'in yaptığı konuşmanın metnini okuyucularımızla paylaşıyoruz.

Dr. İnci Erkin, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi mezunu olup klinik biyokimya uzmanıdır. Arizona Üniversitesinde tamamlayıcı tıp konusunda eğitim almıştır. AAMET onaylı ilk Türk EFT master'ı olup emotrans uygulayıcısı ve reiki eğitmenidir. Amerika, Avustralya ve İngiltere'de ilgi alanlarıyla ilgili olarak eğitimlere katılmakta, sunum ve uygulamalar yapmakta, Ege Üniversitesinde fitoterapi ve aromaterapi kurslarında eğitmen olarak görev almaktadır. Enerji Tıbbi Uygulamaları Derneği, BAL Eğitim Vakfı, Kemik İliği Nakli ve Kanser Araştırmaları Vakfı, Türk Kanser Araştırma Vakfı, Down Sendromlu Çocukları Koruma ve Yaşatma Derneği gibi çeşitli dernek ve vakıflarda, sivil toplum örgütlerinde aktif ve gönüllü olarak çalışmaktadır.

SEVGİLİ DOSTLARIM, yurtiçinde ve yurtdışında yaptığım sunumlarda ilk slaytım her zaman ulu önder Atatürk'ün resmi olmuştur. Onun izini hiçbir zaman kaybetmeyeceğiz.

Bu tıp konferansların çok önemli olduğunu düşünüyorum. Çünkü dünyanın farklı ülkelerinden aynı düşüncede, aynı frekansta olan kişileri bir araya getiriyor. Bir araya gelen bizler birbirimizin rezonansına, kanalına bir kere girdikten sonra da bir daha o bağlantıyı koparmıyoruz. Yazışmalar ilk başladığında konuşmalar şöyle gidiyordu: "Yabancı konuklar, yabancılar, yabancılar." Şimdi ise konuşurken diyoruz ki, "Bizimkiler nerede, yemekten döndüler mi? Odalarına çıktılar mı?" Çünkü artık onlar bizimkiler.

Ben bir tıp doktoru ve biyokimya uzmanıyım. Ama doğada var olan her şeyi, renkleri, müziği, taşları, kristalleri, bitkileri ve enerji terapilerini kullanıyorum. Belki biraz da içimde, zaten var olan şamanik bilgileri de aktive ederek insanların yararına kullanmaya başladım. Slaytta bir tıbbi bitki tarlası görüyorsunuz.

Ülkemizde sarı kantaron veya binbirdelik otu olarak bilinen bu şifalı bitkinin İngilizce ismi St. Johns Worth'dur.

Konumuz niyetin gücü ve vekil yöntemiyle uzaktan çalışma (surrogate tapping).

Vekil yöntemiyle uzaktan çalışmayı nasıl anlatabilirim diye düşündüm ve bunun anlatılamayacağına, yaşanması gerektiğine karar verdim. Bu nedenle seminerin sonunda uygulama yapacağız.

Şimdi, şu alıntuları sizlerle paylaşmama izin verin.

Kur'an-ı Kerim'den: Bilinmek için alemleri, bilmek için Adem'i yarattım.

Hz. Mevlana'dan: Sevgiden tortulu bulanık sular arı duru bir hale gelir, sevgiden dertler şifa bulur, sevgiden ölümler dirilir, sevgiden padişahlar kul olur. Bu sevgi de bilgi neticesidir.

Buda'dan: Bizim olan her şey düşüncelerimiz sonucundadır. Her şey düşüncelerimizde kurulur. Düşüncelerimizde oluşur. Eğer bir kimse kötü düşünceyle konuşur ya da davranırsa onu tıpkı tekerleğin kağını çeken bir öküzü izlemesi gibi, acı izler.

İncil'den: Adam kalbinde nasıl düşünüyorsa öyledir.

Emerson'dan: Adam nasıl düşünüyorsa ona dönüşür.

Tıp doktorları olarak yeminini ettiğimiz Hipokrat yüzlerce yıl önce bakın ne demiş. "Bir hastalığın özelliklerinin yanı sıra, bireysel özelliklerin ve çevresel etmenlerin de göz önünde bulundurulması gerekir." Bu nedenle hastanın yediği, içtiği, yaşadığı iklim koşulları ve yerleşim yerlerinin özellikleri, hastanın alışkanlıkları, yaşam biçimi, yaptığı iş, hastalığın tanı ve tedavisinde önemli unsurlardır. Peki, biz modern tıpta böyle mi öğreniyoruz? Hayır, böyle öğrenmiyoruz. Biz bedenin parçalarını öğreniyoruz, parçaları tedavi etmeyi öğreniyoruz.

Yine Hipokrat, insan organizmasının dört maddeden oluştuğunu söyleyen

Humor teorisini de benimsemiştir. Bunların arasındaki dengesizlik ve uyumsuzluğun hastalıkları doğurduğunu belirtmiştir. Nietzsche ise, "Ben bir enerji kaynağıyım," demiş. Bizler neyiz? Bizler de bir enerji kaynağıyız. Bu çalışmalarım sırasında çok merak ettiğim yerlere bir kapı açıldı ve gidiverdim. Cern'deki bir toplantıya araştırmacı yazar kimliğimle katıldım ve bilgilerimi pekiştirecek, "Evet, bunu öğrencilerime anlatırken kullanabilirim, benim için kolaylık olur," dediğim görüntüler elde ettim.

Lütfen, o küre videosunu gösterelim mi? Parçacıklar çok küçük olduğu halde her zaman etrafla bir bağlantı halindedirler ve etkilenirler. Şimdi, dikkatle bakın ve burada gördüğünüz yayılımların, flamanların, elimi koyduğum zaman elime nasıl geldiğini görün. Böyle bir etkileşim fanusun dışından bile mümkündür. Elektronlar bu fanusun içindeki gazdan benim elime doğru çok rahat bir şekilde yönlendirilebilirler.

Görüntüye baktığımız zaman bu etkileşime inanmak bize kolay geliyor. Ama ben sevgili Tülin'in kalbine dokunsam, eline dokunsam, bu etkileşim ikimizin arasında da var. Görmüyoruz diye yok değil. Algıları birazcık daha açmak gerekiyor. Bu slaytta da Cern direktörü Robert Aymar'ı görüyoruz.

Einstein'dan daima çok feyz alıyorum çünkü çok güzel şeyler söylemiş. Demiştir ki, "Hayal gücü bilgiden daha önemlidir." Burada kendisini Hindistan'ın değerli şairi Tagor'la görüyoruz. Bilim adamlarının aynı zamanda birer felsefeci olmasının çok önemli bir yanı var. Çünkü düşünürseniz, hayal kurarsanız yeni

keşifler yapıyorsunuz. Öbür türlü ne yapıyorsunuz? Olduğunuz yerde, sadece size daha önce söylenenlerle yetiniyor, ileri gitmeyi bilemiyorsunuz. İngiltere'de bir tıp fakültesinin mezuniyet töreninde bakınız, Sör William Auster ne söylemiş: "Size bir itirafta bulunmam gerekiyor. Size öğrettiklerimizin yarısı yanlış. Üstelik bunun hangi yarısı olduğunu da bilmiyoruz." Auster'in söylediğini hayatımızda da görüyoruz zaten. Ben otuziki yıllık tıp doktoruyum. Mezun olduğum dönemde mide rahatsızlığı olan hastaların Nervus Vagus sinirini kesiyorlardı. Bu çok ağır bir ameliyattır. Şimdi ise ülser gibi pek çok mide rahatsızlığına helicobacter pylori denilen bir bakterinin neden olduğu biliniyor ve iki kür antibiyotikle tedavi ediliyor.

Bu slaytta Kıbrıs'taki bir eğitim grubumun fotoğrafını görüyorsunuz. Bu eğitimde seksenaltı yaşındaki bir beyefendi vardı. Demek ki eğitimin de yaşı yok, son derece onurlandım. Gandhi demiştir ki: "Önce sizi görmezden gelirler, sonra size gülerler, sonra sizinle mücadele ederler, sonra kazanırsınız."

Ben öncülerden olduğum için bugüne kadar pek çok eleştiriyle yüz yüze kaldım ama geldiğim noktaya bir bakın. Artık polisler, jandarmaya, eğitim teşkilatına, askerlere enerji terapileri uygulamaları yapıyorum. Gönüllü olarak yaptığım bu hizmetten de gurur duyuyorum. Öğrencilerimle beraber bir minibüs tutuyoruz, gidiyoruz ve bu hizmeti veriyoruz. Öğrencilerimle birlikte, 500 kişilik bir salonda hep beraber değişik frekanslara, şifaya, stresi yönetmeye uyumlanıyoruz. İnsan aklın sınırlarını

zorlamadıkça hiçbir şeye ulaşamaz, demiş Einstein. Hepimiz değişik kavramları anlamaya çalışıyoruz. Kimimiz Yin, kimimiz Yang diyor. Kimisi pozitif, kimisi negatif, kimisi şeytan, kimisi melek diyor. Kimimiz cehennem ateşlerinden kurtulmayı hayal ediyoruz, herkes cenneti hayal ediyor. Ama her şey bu anda, burada, içimizde. Bakın Avicenna-İbn-i Sina ne demiş: “Bir insanın imajinasyonu sadece kendi üzerinde değil, başkalarının üzerinde de, hatta çok uzak bedenlerde de etkilidir.”

Biliyoruz ki atomik bir etkileşim var. Belli bir uzaklıktaki iki atom birbirini etkiliyor. Her atom elektromanyetik dalga yayıyor. A atomuna uygun bant genişliğindeki B atomu bu dalgaları alıyor ve A'ya yansıtıyor. Karşılıklı bunu yapıyorlar. Bunlar aynı bant genişliğindeyse, etkileşimleri birbirini kuvvetlendiren sinerjetik bir etkileşim oluşuyor.

Her birimiz kişisel rezonanslarında da aura denilen enerji bedenimiz, şakralarımız yani enerji merkezlerimiz ve kalbimiz vasıtasıyla bu mesajı devamlı olarak alıp veriyor. Düşüncenin ve niyetin gücü bizi sandığımızın ve beklediğimizin ötesine taşıyabiliyor.

Burada unutulmaması gereken bir şeyi hatırlatmak istiyorum. Sistemimizde olumlamaları yaparken, evrene mesaj yollarken hayrımıza olmasını da eklemek gerekiyor. Egolarımızı bir yana bırakıp, sadece kendimizi düşünmeden saf enerjileri istersek, saf niyetleri verirsek gerçekleşme olasılıkları çok daha yüksektir. Bu "hayırına olma" dileği, sadece bizimle sınırlı olmamalı, topluma ve genele de hayırlı olmalıdır.

Olumsuz düşündüğümüz için sonunda dönüp dolaşıp bize gelen, hep hayıflanmamıza neden olan olumsuz şeyleri tekrarlamakla olumluya ulaşmak olası gözüküyor. Hücresel bazda düşünce ve inançların DNA'lara etki ettiğini, bazı genlerimizi aktive ettiğini, bazı genlerimizi ise durdurabildiğini artık bilim de göstermeye başladı.

Hepinize Dr. Bruce Lipton'un İncanın Biyolojisi kitabını okumanızı tavsiye ederim, çok çok yararlı bulacaksınız. İnsan biyolojisi mekanik bir alet gibi çalışmıyor. Bu çalışmada zihin ve ruh çok önemli, bunu bilim adamları da kabul ediyor. Eskiden hücrenin içindeki çekirdeğin hücrenin beyni olduğunu zannediyorduk. Oysa şimdi, biyoloji bilimindeki gelişmeler esas rolü üstlenenin, aldığı sinyallere göre genlere aç kapa mesajlarını verenin hücre zarı olduğunu gösterdi. Hücresel bilinç kavramı da buradan geliyor. Hücresel bilinç de bizi küresel bilince bağlıyor. Sevgili Roger Nelson, “Küresel Bilinç” konusunda sizlere çok güzel bir konuşma yapacak zaten.

İnsan genomunda, insan DNA'sında yaklaşık 30.000 gen mevcut. Genetik bilimciler bu genleri buldu ama bu genlerin neredeyse yarısının fonksiyonunu hala bilmiyoruz. Fihrist çalışmaları devam ediyor. Junk food gibi, bir de junk DNA var ve ne işe yaradıklarını bilmiyoruz. Üstelik yaşamda genlerin %3 ya da %5'i aktif durumda. Hangi gen ne zaman aktifleşir bilim henüz tam olarak bilemiyor. Bakın, genlerin ancak %5'i aktif. Maddenin kaçta kaçını görüyoruz? Maddenin ne kadarı karanlık madde; biz maddenin de %5'ini görebiliyoruz. Genlerin %12'si hücreler arası etkileşimden sorumlu,

%2,9'u hücre bölünmesini kontrol ediyor. Tümör ve baskılayıcı genleri dengede tutuyor. Şu anda hepimizin içinde kanserleşen hücreler var. Biz farkına bile varmadan, vücudun programlanmış hücre ölümü olan apoptozi sayesinde bağışıklık sistemimiz kanserli hücreleri yok ediyor. Problem bu hücreleri yok edemediğimiz zaman başlıyor.

2006'da Amerikalı iki gen bilimci Nobel ödülü kazandılar. RNA interference, yani RNA'nın etkileşimiyle ilgili mekanizmayı keşfettiler. Biliyorsunuz DNA'larımız, sadece dört harf ile yazılmış; Adenin, Timin, Sitozin, Guanin denilen harfler bir kodlama sistemi oluşturuyor. Bütün bilgiyi dört harfle yazmış evren. RNA ise çoğu kez bu kodlu yazılıma anahtar ya da mesaj taşıma görevi görüyor. RNA'nın olumsuz bir mesajı iletmesine engel olabilirsek, pek çok hastalığın oluşmasına da engel olabileceğiz. Çünkü DNA mesaja göre hareket ediyor, ne yapması gerektiğine ona göre karar veriyor. Bana göre genetik bilgi akışının değerlendirilmesi geleceğin tıbbi haline gelecek. Genlerimize bile olumlu, olumsuz mesajlar verme yetimiz var. Kendini bu konuda güçsüz hisseden var mı?

Dalai Lama, "Fark yaratmayacak kadar küçük olduğunuzu hissediyorsanız sivrisinekli bir odada uyumayı deneyin," demiş.

İçimizde elektromanyetik enerji frekanslarıyla açılan, kapanan, baskılanan ve aktif hale gelen muazzam bir sistem var. Algılarımız, inançlarımız bize hücresel seviyede devamlı mesajlar veriyor. Bu mesajlar güçlüyse iyileşmemizi sağlayacak yeniden programlamaları dahi

başlatabiliyor. Bu olay tersine de işliyor tabii. Genelde olumlu mesajları değil, olumsuz mesajları da veriyoruz. Bu nedenle çoğu zaman hastalıkları tetikliyoruz. Ancak hasta olduktan, başımıza bu belalar geldikten sonra farkına varıyoruz. Ah diyoruz, ben şu olaya çok üzüldüm, kendimi kahrettim; sen misin kendini üzen, işte şimdi bu hastalıkla uğraş falan diyoruz. Ama olumsuzunu nasıl başlatıyorsak süreci tersine çevirmek de mümkün.

Amerika'da 11 Eylül saldırılarından sonra strese bağlı hastalıklarda ve buna bağlı ilaç tüketiminde %100'lük bir artış saptandı. Biliyor musunuz, dünyada en çok satan ilaçlar listesinin en başında neler geliyor? Kolesterol düşürücüler, anti-depresanlar, mide asidini önleyici proton pompa inhibitörleri ve ne yazık ki daha önce olmadığı oranda anti-şizofrenik ilaçlar. Bu tabloya bakarsak, toplumun nereye

gittiğini gayet güzel görebiliriz.

Pozitron emisyon tomografileri terör tehdidi altındaki sağlıklı bir insanda dahi stres hormonlarının salgılandığını, beynimizin bilinçli fonksiyonlarımızı sağlayan kabuk bölgesine, yani ön beyne giden damarların büzüştüğünü ve kanın daha fazla arka beyne yönlendiğini gösteriyor.

Fonksiyonel magnetik rezonans görüntüleyiciler (MRI) de dediğimiz pozitron emisyon tomografileri bize, Cern'deki gelişmelerin armağanıdır. Bilimde araştırma yapılırken bilimsel seviyede by product dediğimiz yan ürünlerden de hepimiz aynı anda yarar sağlıyoruz. World Wide Depht'de olduğu gibi, yakında bir GGG, yani grid teknolojisine geçecekler. O zaman şu andaki internet ulaşımımızı yüzlerce misli hızda ve çok daha geniş kapasitede kullanacağız.

Stres dediğimiz zaman benim hayatımda büyük bir stres yok demeyin. Unutmayın, taşı delen damlaların gücü değil, sürekliliğidir. Devamlı olarak küçük küçük strese maruz kalıyorsanız suyun taşı oyduğu gibi sizi içten oyar. Kendinizi lütfen tanıyın. Beynimizin arka bölgeleri, özellikle alt beynimiz daha çok bilinçaltı reflekslerimizi kontrol eder. Korku ve stres altındaysak daha reaktif oluyoruz çünkü adrenalin ve kortizon salgılıyoruz. Peki, o zaman ne oluyor? Düşünen beynimizi, zekamızı daha az kullanır hale geliyoruz, elbette ki bunu da istemiyoruz.

Bilinçaltımız anne karnında kayıt almaya başlıyor, programlanmaya başlıyor. Atalarımızdan aldığımız pek çok program da zaten belleklerimizde var. Çevremiz, ailemiz ve

yaşadıklarımıza göre oluşan program her zaman doğru yazılmıyor. Kişilerin programları doğru olsaydı, duvar yazıları doğru olsaydı televizyonlarda her gün izlediğimiz vahşetler, cinayetler, bu terör denilen cinayetler olmazdı.

Bu insanların rehabilite edildikten sonra da izlenmesi lazım. O zaman, belki bu programların daha sonraki kuşaklara aktarılması önlenmiş olur. Matrisinizde, duvar yazılarınızda neler yazılı? Ana karnına düştüğünüz tarihten itibaren ne kayıtlar aldınız bir düşünün. Ne hikayeler dinlediniz ailenizden, neler olmuş, anneniz ne yapmış? Babanız ne çekmiş, anneanneniz, babaanneniz neler çekmiş.

Çünkü matrisiniz Neo'ya kırmızı hap mı, mavi hapı mı, diye sorulan bir film değil. Matris bir kucak, bir yatak. Her şey orada kodlu. Biz artık enerji çalışmalarını bir sonraki aşamaya getiriyoruz. EFT'nin üçüncü aşamasında öğrencilerime matriste doğru ve daha iyi yazılımı nasıl yapabiliriz bunu öğreteceğim? Minicik bir bebekken bile kim bilir neler yaşadık.

Tıp doktorlarının 2-3 ay ömür biçtiği bazı kanser hastalarının dahi güçlü inanç sistemleri sayesinde, içlerindeki kırgınlıklarıyla, belki de öfkeleriyle beslenen bu amansız canavarı yenebildiklerini, ömürlerini uzattıklarını biliyoruz. Eskiden bunları masal gibi dinliyorduk ve bu örnekler çok azdı. Bizim amacımız bilinçli bir şekilde bu örneklerin sayısını artırmak; bunu yaparken integratif, yani tamamlayıcı tıbbi kullanmak. Şu anda Türkiye'de bu bilincin yeni yeni oluştuğunu görüyorum.

Tıp bir yandan yepyeni ilaçlar ve teknolojik yenilikler keşfederek ilerliyor, bir yandan da ruh kazanılırsa insanların daha sağlıklı ve mutlu olacağı kesin. Tıp alanında biyopsikoloji, psiko nörogastroenteroloji, psikoönkoloji, psikonöroimmunoloji gibi yepyeni dallar var artık. Şimdilerde öğrendik ki sadece stresle, olumsuz duygularla kendi bağışıklık sistemimizi baskıladığımız zaman apopitotik hücre bölünme mekanizmamızı bozuyoruz. Apopitoz organizmada görevini tamamlamış ya da hasara uğramış hücrelerin çevre hücrelere zarar vermeden ortadan kaldırılmasını sağlayan, genetik olarak kontrol edilen programlanmış bir hücre ölümüdür. Bu mekanizma bozulunca hastalıklara yatkın hale geliyoruz ya da bağışıklık sistemimiz zıvanadan çıkıyor. Kendi hücrelerini zararlı zannedip, kendi hücrelerine karşı antikor üretiyor. Bunlara otoimmün hastalıklar diyoruz. Son yıllarda, özellikle kadınlar arasında otoimmün bir hastalık olan "hashimoto tiroiditi" salgın halini aldı. Bu salonda hashimotosu olan var mı? Tiroit problemi olan var mı? Bakın, her zaman birkaç kişi elini kaldırıyor. Ben mezun olurken hashimoto, adı çok enteresan olan ama hiç görmediğim bir hastalıktı.

Zihin tüm kontrolleri ve algıları içerisinde barındırıyor ve bunu bilincimize taşıyor. İçgüdülerimiz, huylarımız, bazen fobilerimiz bile önceki nesillerden bize nakledilebiliyor. Bilinçdışımızın beden fonksiyonlarını kontrol etmenin dışında da çok önemli görevleri ve hedefleri var. Çünkü onun doğal ve içsel bir zekası var.

Bilinçdışımızda olanlar, etrafımızda olanlar, duygu ve düşüncelerimizle devamlı bombardıman halindedir. Bu etkiler iyiye onu ileriye götürebilir, olumsuzsa duraklatabilir.

Enerji sistemimizin dengesi bozulduğu zaman ne olduğunu biliyorsunuz? Problemler arka arkaya ekleniyor. Bilinçdışımız aynı zamanda enerjiiyi üretiyor, dağıtıyor, geçiriyor, hatta yansıtabiliyor. Bu enerji vücudumuzun birçok kimyasal üretilmesini ve dağıtmasını da sağlıyor. Hormonlar, enzimler, kanın üretimi hep bu sistemin içersinde. Aranızda meslektaşlarım ve gördüğüm için çok mutlu olduğum öğrencilerim de var. Bizler bazen kansızlığı olan bir kişiye, vitamin eksikliği olan bir kişiye gerekli maddeyi versek bile o kişide biyoyararlanım olmuyor. Kişinin iyiye gitmediğini görebiliyoruz. Demek ki maddesel bir eksiklikte bile bir şeyi verirken onu bedenin alacağı şekilde zihin, beden ve ruh programlamasını yapmak gerekiyor.

Her düşünce, her duygu, her niyet fiziksel bir reaksiyon oluşturuyor. Her fiziksel cevap da duygusal reaksiyon oluşturuyor. Güçlü düşünceler, duygular ve niyetler fiziksel bedende yanıtlar oluşturduğuna göre bedenimizin hastalıklara karşı direncinin de duygu, düşünce ve niyetle azalıp çoğalabildiğini artık biliyoruz. Bu bizim için yeni bir bilgi değil.

Bakınız bu slaytta gördüğünüzün anlamı şu. İnsanlardan beş dakika boyunca zihinlerinde öfke veya şefkat anılarını canlandırmaları istenmiş. Biz bir şeyi hayal ettiğimizde beynimiz hayalle gerçek arasındaki farkı anlayamıyor. Beyin hem çok

akıllı hem çok aptaldır. O öfkeli anıyı hayal ettiklerinde, temel bağışıklık proteinimiz olan immun globulin A'ya bakın ne olmuş? Bağışıklık proteinleri önce biraz yükselmiş, ondan sonra normal seviyesinin altına düşmüş ve altı saat boyunca normal seviyesinin altında kalmış

Şimdi ise bu slayta bakın. Sevgi ve şefkat anılarını, geçmişte yaşadıkları olumlu bir duyguyu zihinlerinde canlandırdıklarında ne olmuş. Bağışıklık proteinleri çok güzel yükselmiş ve altı saat boyunca yüksek kalmış. Bu ne demektir? Kapatın gözlerinizi, hayatınızda hiç mi güzel bir şey olmadı? Hiç mi sevilmediniz, hiç mi öpülmediniz, hiç mi güzel hediye almadınız? O zamanları düşünün. Antibiyotikten çok daha yararlı olacağı ve daha kısa sürede yarar göreceğiniz kesin.

St. Louis, Missouri'deki, Washington Üniversitesi araştırmacıları fonksiyonel magnetik rezonans görüntülemeyle (fMRI) bir araştırma yapmışlar. Bu araştırmada insanlara geçmişteki doğum günü anılarını, ya da çocukken kaybolma anılarını hatırlamaları ve zihinlerinde canlandırmaları istenmiş. Bu araştırma ile kişisel geçmiş anılarımızın, gelecekle ilgili düşlerimizin aynı nöronal bağlantıları kullandıkları anlaşılmış. Tekrar hatırlama ve canlandırmada aynı bölgeler çalışıyormuş.

Yani bunlar duygularımızı temizlemenin ne kadar önemli olduğunun göstergesi elbette. Artık o kadar çok kaynak var ki internette. Pek çok kitabı Amazon'dan ısmarlayıp beklemenize bile gerek yok çünkü cüzi bir ücretle internette indirebiliyorsunuz. Önerdiğim birkaç

kitaptan biri, Kalbimizin Uyumlu Olmasını, Aynı Titreşimde Olmasını Nasıl Sağlarız? Kalp Beyin Arasındaki Norödinamikler. Türkçede de sevgili kardeşim Sultan Tarlacı'nın bir eseri var. Onu da öneririm, kendisi de lütfen konuşmasında bundan bahsetsin.

Yeni bir araştırma yaptılar. Bu araştırma 2004 yılında yayınlandı. Burada intuition, yani öngörünün, sezginin elektrofizyolojik delillerini araştırdılar. Amaç sezgiyi bilimsel açıdan anlamaktı. Bu bilincin dışında olan bir durumdur. Önceki çalışmalar bedenin bir duygusal uyarıcıya bunu hissetmeden saniyeler önce yanıt verdiğini gösteriyordu. Bu araştırmada kalbin çok önemli bir rolü olduğunu buldular.

Bu araştırmayı yapanlar, otuz katılımcıya otuz sakın, on beş duygusal uyarı yaratacak resim göstermişler. Deri geçirgenliğini, EEG'yi, EKG'yi ölçerek çalışmayı yapmışlar. Vücudun enerji akımını biliyorsunuz; kalbimizdeki frekansları EKG'yle, beynimizdeki frekansları EEG'yle ölçüyoruz. Sevgili Roger Nelson Dünya'nın EEG'sini de EEG cihazlarıyla ölçüyor. Daima küçüğün modeli de büyükte var. Burada görebildiler ki kalp sezgisel bilgiyi alabiliyor, yanıt oluşturabiliyor, kalpte duygusal bir uyarı öncesi sakın bir uyarı öncesine göre çok daha fazla yavaşlama oluşabiliyor. Cinsiyet farklılığı belirgin. Kimlerde daha belirgin? Kadınlarda. Kalpten beyne bu bilgi gönderilebiliyor, beynin tüm bölgeleri bu bilgileri işleyebiliyor, kalp sezgisel bilgilerin şifresini açabiliyor. Yani bedenin algısal cihazı geleceği tarayabiliyor.

(Devam Edecek)

DDA ve Gelecek

Ingo Swann

HÜKÜMETLER, tarihte ilk defa DDA'nın potansiyel kullanım olanaklarına gerçekten ilgi duydular. Bu ilgi sadece akıl ve zekanın tün unsurlarının bulunmasına yönelik değildi, aksine ne yazık ki, psikolojik davranışın yönlendirilmesinde DDA'nın kullanılmasına da ilgi duyuluyordu. Altmışlı yılların sonlarına yaklaşmadan önce, hükümetin desteklediği psi araştırma projeleri görülmemiş bir şeydi. Ancak o fırtınalı (soğuk savaşın doruk noktasına ulaştığı) yıllar arasında, parapsikoloji alanında ortaya çıkan yeni güç göz ardı edilemez duruma geldi.

Altmışlı yılların sonunda, elbette ki potansiyel faydalarını ortaya çıkarmak amacıyla, DDA'nın tüm yönlerini araştırmaya başlayan cengaver ve buluşçu Sovyetler Birliği'nden söz ediyorum burada. Bu amaçla DDA özünün doğasını keşfetmek ve özelliklerini geliştirmek için araştırmalar başlatılmıştı bile. Ayrıca hatasız DDA yetenekleri açığa çıkmış kişilerin eğitimleri sürdürülüyordu.

Ingo Swann

Amerikalı analizciler bu durumu önce şüpheyle, sonra hayretler içerisinde izliyorlardı. Başlangıçta bütün bunlara Sovyetlerin, Batı'nın aklını karıştırmak için bilinçli olarak uydurdukları bir yanlış haber olarak bakıldı. Ancak daha sonra, bunları kanıtlayıcı araştırmalar tamamlanıp basında duyulmaya başlandığında, potansiyel tehlikelerden sorumlu Amerikan bürokrasisi harekete geçmeye hazırlandı.

Yeni durumun komik bir yönü vardı. Sorumlu Amerikan bürokratları bilim adamlarına danışıyorlardı ki bunlar da kendilerince akademisyen çevrelere bakış açılarını iletiyorlardı. DDA'ya gelince, bu fenomen genel olarak kabul görmüyordu. Sosyopolitik organizasyonlarda belli bir konuma gelmiş olan kimseler kariyerlerini tehlikeye sokmak istemiyordu.

Kısa bir süre sonra Amerikalıların parapsikolojisi ile Sovyetlerin yeni disiplininin (psikoenerjetik) birbiriyle karşılaştırılamaz olduğu ortaya çıktı. Bunun sebebi ise parapsikolojinin Amerikan bilimi tarafından fazla önemsenmemesi ve bu konuda bilginin yetersiz olması idi. Böylece şu soru ortaya çıkmış olmalı: Parapsikolojik araştırmalar için bir anda oluşturulan bütçe, yeni psikoenerjetiğe eşdeğer bir bilim oluşturulmasını sağlar mı?

Parapsikoloji kendi sosyopolitik

perspektifini değiştirebilecek durumda olabilir mi? Doğruyu söylemek gerekirse, bu sorulara daha hala cevap aranmakta.

Bu görevle ilgilenmek zorunda olan komitenin endişeli heyecanı tahmin edilebilir. Bu arada sürekli, şu kötü tehlike vardı:

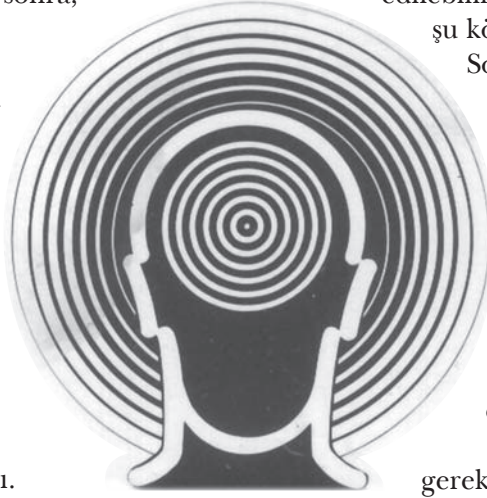
Sovyetler gerçekten de psikoenerjetik konusunda ilerleyip uygulamalı bir DDA geliştirebilir mi? O zaman bunu kesinlikle casusluk için kullanırlar. Giderilmesi gereken bir DDA eksigi mi var? Toparlamak

gerekirse, 1980 yılında DDA araştırmacılarının,

Çin Halk Cumhuriyeti'nde bilimler arasında imtiyazlı bir yer aldığı duyuldu. Bu konu orada dikkate alınıyor, hükümet tarafından destekleniyor, uzman fizikçi ve psikologlar tarafından araştırılıyordu.

Psi orduları hakkında söylentiler başlamıştı. Söylenenlere göre, DDA yakında, bir ülkenin en çok korunan devlet sırlarını elde edebilecek olan taktik bir silah durumuna gelecekti. Bu söylentilerde az da olsa bu bir doğruluk payı varsa, o zaman Amerika'nın -uzun zamandır anti psi ve anti DDA tutumuna sahip olarak- başı derde girerdi.

Medyaya bakacak olursak, psi teknolojisi Birleşik Devletler ve Sovyetler Birliği arasındaki "psiko savaşlarında" ve büyük ihtimalle de Çin Halk Cumhuriyeti tarafından kullanılmaya başladı bile. Bu

“psi yarışında” Amerika Birleşik Devletleri, beynin ve insandaki DDA yeteneklerinin maddesel-bilimsel olarak ele alınmasından dolayı doğal olarak geri kalacaktır. Bilimsel modernistler kendilerini akılsal bilim adamları olarak görüyorlar ve rasyonalizme uymayan her fenomene akılsal olmayan bir şey, yani bir fantezi ürünü olarak yaklaşıyorlar.

Eğer Amerika Birleşik Devletleri resmi olarak modern bilimsel tesislerde DDA araştırmaları gerçekleştirseydi, DDA hakkındaki tüm “açıklamalar” beynin “akılsal” yarımküresinin alanına yönelik olurdu. Bu yüzyılın başlarında oluşturulan bir temel yasa, bütün paranormal güçleri geri iten ve bütün psikolojik soruların cevapların beynin mekanizmasında arayan dogmatik bir görüşün sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Bu dogmalar ABD'nin bilim programlarında genel olarak kabul görmüş ve Birleşik Devletler'de gerçekleştirilen psi araştırmalarında kullanılan steril laboratuvar yöntemlerinin çoğunu tayin etmekte.

Eğer Birleşik Devletler, gizli istihbarat amacıyla kullanmak için telepati ve uzaktan algı gibi paranormal yetenekleri geliştirmek istiyorsa, psinin gerçek temellerini anlayabilmek için öncelikle uygun yaklaşım ve işlem şekilleri getirmesi gerekir.

Ne Sovyetler Birliği ne de Çin Halk Cumhuriyeti bilimsel, akılsal modernizmin sınırlarını bir engel olarak görüyor. Çin Halk Cumhuriyeti'nin genel dünya görüşü eski bir felsefi esasa dayanıyor. Çin felsefesi, şuurun ve insan yeteneklerinin batının akıldışı

olarak damgaladığı yönlerini zaten başından beri hakikat olarak kabul etmektedir. Sovyetler de fenomenlerin, bunlara batıda ister akıldışı olarak yaklaşılsın, ister yaklaşılsın, tüm yönlerini araştırmaya yönelik gelişmiş yeteneklerini sergilemişlerdir.

Sovyetler DDA bulmacasını çözmüş ve “psi silahları yarışında” dikkate değer bir avantaj elde etmiş gibi görünüyor.

Her ne olursa olsun bu üç dünya gücünün faaliyetleri dolayısıyla DDA, bugüne kadar hiç ulaşamadığı bir statüye sahip oluyor. Bu şu anlama geliyor. Fazla uzak olmayan bir gelecekte duyular dışı yetenekler de, tıpkı akıl, zeka ve iyi bir eğitimde olduğu gibi bir liyakat olarak kabul edilecek.

Bilimkurgu literatüründe bu gelişim önceden görülmüştü ve -önceleri “psişik araştırma”, sonra “parapsikoloji” ve nihayet “psikoenerjetik” diye adlandırılan- organize araştırmalar bu gerçeği su yüzüne çıkardılar.

Bu kavramlardan fazla kafanız karışmasın. Bütün bu disiplinlerin kapsamı temelde aynıdır ve hepsi de doğa vergisi bir duyular dışı algının var olduğunu kabul ederek yola çıkmaktadır.

Sadece kendi duyular dışı yeteneklerini DDA özü bağlamında geliştirmeye başlamış olan kişiler, eşliğinde bulunduğumuz uygulamalı DDA çağının değerini bilecek ve ona bir katkıda bulunacaklardır. Kişinin kendi DDA potansiyeli ile olan tanışıklığı uygulamalı DDA anlayışının temelini oluşturacaktır ve oluşturmaya başlamıştır bile. Kendi DDA özünü geliştirmeye başlamayan bir kişi, gün gelecek bir kenarda kalacaktır ve

eşiğinde bulunduğumuz DDA çağının ne değerini bilecektir, ne de ona iştirak edebilecektir.

Genel olarak psi gibi duyular dışı algı (dışa iletilmiş algı yeteneği) da birbirini besleyen üç tane önemli söylence tarafından engelleniyor.

Öncelikle en alt düzeyde, DDA tecrübelerinin açıklanamaz olduğu söylencesi bulunuyor. İkinci olarak, parapsikolojinin meta düzeyinde DDA'nın kavranamaz olduğu söylencisiyle karşılaşıyoruz. Ve şüpheci üst yapı bize, DDA'nın hiç var olmadığı ve buna yönelik tüm tahminlerin boş olduğu söylencesini sunuyor. Bu söylence ise, nüfusun yüzde onundan daha fazlası sürekli olarak DDA tecrübesi yaşadığı halde, DDA'nın açıklanamaz olduğunu kabul eden sıradan vatandaşların beklenti alanları için bir patlama maddesi oluşturuyor.

Böylece sorumluluğu kimse üstüne almak istemiyor ve yeni şeyleri araştırmakla yükümlü olan bilim sistemleri bile bu ezici yükü üstlenmek istemiyorlar, özellikle de etiketleri tehlikeye gireceğinden ve bunları köklü bir şekilde değiştirmek zorunda kalacaklarından dolayı. Bu bilim sistemleri, ortaya çıkacak olan hakikatler onları değiştirmeye zorlayınca kadar direnecekler.

DDA'nın kişisel düzeydeki gelişimini destekleyen birçok neden var. Bu düzeyde sıradan vatandaş sezgiyi kullanabilir çünkü ve en önemlisi, alt yapıda oluşan hakikatler ister istemez üst yapıyı da değiştirecektir. Ne yazık ki, bilimsel üst yapıların kendi hedefleri açısından sıkça şovenist ve partizanca bir tutum içerisine girdikleri bir gerçek. Bazıları kendilerini, kendi yarattıkları ve daha sonra gittikçe daha

çok takılıp kaldıkları söylenceler ile elit bir düzeye yükseltiyorlar.

Her toplumun, toplum onu istese de istemese de bir üst yapıya ihtiyacı vardır. Bunun en büyük dezavantajı, benzersiz tecrübeler uygunluğunu yitirdikçe, üst yapılarda hüküm süren arka planın topluma üstün gelmesidir. Üst yapıların zirvesinde uygun olan tipteki tecrübeler, salt üst yapıyı güçlendiren dogmaları temsil eden tecrübelerdir.

Tecrübe edinmeye en çok olanağı olan sıradan vatandaşdır. Bu alanda, en kapsamlı ve etkileyici DDA tecrübelerine rastlıyoruz. Elimizdeki istatistikler fazla bir bilgi vermiyor. Nüfusun yaklaşık yüzde sekseni DDA'nın varlığına inanırken, yüzde onundan fazlası hayatlarını değiştiren DDA tecrübesi yapıyormuş gibi görünüyor. Bu düzeyde kendiliğinden ortaya çıkan DDA tecrübeleri meydana geliyor. DDA'nın yasaklanmış olduğu birçok üst yapıda nadiren DDA tecrübesi yaşanır ya da en azından bunlar engellenir.

Tecrübeli bir yazar olan Brian Inglis, *Science and Parascience* (Bilim ve Bilim Ötesi) isimli kitabında bu temel problemlere değiniyor:

“Bazı şüpheçiler, eldeki kanıtların etkileyici olduğunu kabul etmeye hazırlar; ancak bunların önemsiz olduğu düşüncesindedir çünkü gerçekten elde ikna edici hiçbir olay yok... Bu durumda maddesel inancın etkisinde bulunan akademik dünya faktörü büyük bir rol oynuyor, üstelik kuantum fiziğinin bu esası çoktan aşmış olmasına rağmen... Kuantum fiziği, mikro düzeyde gerçekleşen paranormal fenomenlere, mekan değişimlerine ve psikokineziye sürekli

olarak kanıtlar sunuyor. Bergson, Geley ve başkaları, bu fenomenlerin makro düzeyde kendilerine özgü şekilleri nasıl ve neden aldıklarına dair açıklamalar getirmeye başladılar bile. Asıl sorun, yeni fizik fizikçilerin kendilerinden başkasını etkilemeden eskisinin yerini alabilmiş iken, paranormal fenomenler hakikatinin kabul edilmesi durumunda, bugün doğal olarak kabul ettiğimiz birçok disiplinde -örneğin biyolojide, psikolojide, felsefede- öğretilenlerin tamamen sorgulanacak ve saçmalık olarak aşağılanacak olmasında yatıyor.”

Yetmişli ve seksenli yılların en göze çarpan hadisesi New Age (Yeni Çağ) hareketinin ortaya çıkmasıydı. Bu, temelde üst yapıların bozukluklarına bir itiraz olarak ve bütünsel olan yeni bir hayat düşüncesine dayanarak oluştu. New Age hareketinin global hedefi, hayali bir unsurun yeniden topluma entegre olmasıdır. Bu unsur, sosyal enerjilerin, politik üst yapılarının oluşturduğu ve dünyanın ekosferini olduğu kadar tüm insan biyosferini de tehlikeye düşüren söylenceleri aşmasını sağlayan bir unsurdur. Bu söylenceler asılmazsa işimiz harap.

New Age hareketi, bu problemi kişisel düzeydeki tecrübeleri destekleyerek çözmeye çalışıyor. Yazar Marilyn Ferguson'un da söylediği gibi: “Değişim, tek tek bireylerin değişmesiyle başlar.”

Bu dönüşümde, DDA/dışa iletilmiş algı yeteneği büyük bir rol oynuyor. Kişinin kendi yeteneğini az da olsa tecrübe etmesi, beden sınırlarını aşan insani unsurları fark etmesi, bütünsel bir şuur anlayışına bir bağ oluşturabilir. DDA realitesini parapsikolojik deneylerde kanıtlamaktansa, herkesin

bazen düşük düzeyde olsa bile DDA'yi kişisel olarak tecrübe edebilecek durumda olduğu gerçeğinin önemi vurgulanmalıdır. Bu düzeydeki DDA realitesi, DDA fenomenlerini bir saçmalık olarak kabul eden üst yapıdakinden daha kapsamlı ve değerlidir.

DDA, kişisel olarak tecrübe edildikten sonra, tüm insanlığın, daha doğrusu tüm hayatın birbiriyle sıkı sıkıya bağlı olduğu anlayışını kuvvetlendirir. Bunu kendim de yaşadım. Bu anlayışın genişletilmesini sağlayan en kısa ve kesin yol, sıkı bağlantılı DDA'dır. Çünkü bu durumda elde edilecek olan sonuçlar kontrol edilebilir ve içsel bir DDA özünün varlığı açığa çıkabilir. Elbette ki, sıkı bağlantılı DDA'yı aşan birçok başka örnek de vardır. Fakat böyle bir tecrübeyi yaşamış olan kişi, insanın her şeyiyle birlikte bir DDA yeteneğine sahip olduğunu kabul eder.

Bunların dışında, DDA'nın yeni bir kapsamda ele alınıp geliştirilmesini gerektiren başka sebepler de vardır.

Kişisel düzeyde, gelişmiş bir DDA potansiyel olarak birçok fayda sağlayabilir. DDA'nın pratikte birçok uygulama olanağı vardır, ki gelişmiş medyomlar bunları bazen

oldukça iyi bir şekilde kullanıyorlar. Aile mensuplarıyla ve sevilen kişilerle olan telepatik temaslardan haberdar oluyoruz, özellikle de bu kişiler sıkıntılı bir durumdaysalar. DDA bazen kaybolan eşyaları veya insanları bulmada yardımcı olabiliyor. Başkalarının düşüncelerini öğrenmek, sezgisel olarak icatlar yapmak veya felsefi düşünceler elde etmek güzeldir. Duvarların arkasını “görmek”, oyun masasındaki iskambil kağıtlarını teşhis etmek, at yarışlarında birinciyi veya loto’daki numaraları önceden bilmek, borsadaki sırları kavramak en zor olan görevlerden bazılarıdır, ancak bazı gelişmiş medyomlar bunları da başarabiliyorlar.

Her insani yeteneğin büyüyen ve gelişen bir özü vardır. Büyüme ve gelişme, kesin algının, çabanın, pratiğin ve sezgisel anlayışın ürünüdür.

Spor alanında yaşanan devrim buna iyi bir örnek. Bir zamanlar zorla yapılan çalışmalarla dayanıklılığın geliştirilmesi ön plandaydı. Bugün ise, tüm organizmayı kavrayarak mükemmel sonuçlar elde etme isteği ön plandadır, bu da atleti bütünsel olarak görmeye götürür. Doğru beslenme, doğru saatlere ayarlanmış bir uyku, vitaminler ile destek, anlayış, kısa süreli çalışma döngüleri vb. bugünkü spor alanlarının temelini oluşturuyor. Bu tutum sanatta, akılsal bilimlerle ve ordu alanıyla ilgili kişilerce de benimsendi.

Bütün bu değişik yeteneklerin temelinde bir öz yatmaktadır. Bütün yetenekler bu durumda iken, keşfedilebilir, kavranıp geliştirilebilir. Bu gelişim sürecinde hata yapılırsa, yeteneğin körelme ve yok olma tehlikesi vardır.

Bütün bunları göz önünde bulundurarak, DDA özünün temel fenomenlerine bütünsel olarak yaklaşmamız gerektiğini anlayabiliriz. Çaba ve pratiğin kesin ve etkili olması isteniyorsa, bilgi ve genel bir tecrübe gereklidir. İyi bir medyom olabilmek için istek yeterli değildir. Bir yüksek atlayıcı, sadece isteği dolayısıyla engeli aşamaz. Sporda bu prensip kabul ediliyor, parapsikolojide henüz benimsenmedi. Fakat sonunda anlaşılacaktır. Bütün kanıtlar, Rusya’daki atletlerin bütünsel olarak çalıştırılmalarının, daha iyi sonuçlara götürdüğü gerçeğini gösteriyor. Ve her şey, Rusya’da psi yeteneklerin geliştirilmesinin bütünsel bir temel üzerinde gerçekleştirildiğini gösteriyor. Bu gerçekler -ki bunlar Amerikan analizciler tarafından potansiyel bir tehlike olarak görülüyor- DDA ve psi’ye karşı hükümetler düzeyinde yeni bir ilginin oluşmasını sağlamıştır.

DDA realitelerinin üst yapılar tarafından saklanmaya çalışılmasını engellemeliyiz çünkü bu üst yapılar davranışlarını hala eski hakikatlere göre ayarlıyorlar. Sonuç olarak duyular dışı tecrübeler insanların tecrübeleridir. Böylece gerçek yönetim prensipleri, ancak derinlerden gelebilir, öyle bir alanlardan ki burada entelektüel fikirlerden daha çok kişisel tecrübe geçerlidir.

Siz kendiniz, DDA’yı tecrübe etmeyi ve gelişiminizi DDA’nın da içinde bulunduğu spiritüel yönlere doğru yönlendirmeyi istemelisiniz. Ancak o zaman DDA’nın gerçek anlamı ve değerli geleceği fark edilip anlaşılacaktır

□

HİÇBİR ŞEY sebepsiz, kendiliğinden meydana gelmediği gibi, yaşam ve dünya yaşamının en aktif ögesi olan insanların hayatları da kendiliğinden, rastgele meydana gelmemiştir. Fizik dünyanın organizasyonu ve yönetilmesinden sorumlu sistem, aynı zamanda dünyanın üstünde yaşayan insanlığın ruhsal gelişiminden de sorumludur. Hayatlarımız ince planların ürünüdür. Esirgeyici ve bağışlayıcı olan sistem, her zaman bize seçme şansını sunar ve

Acı, İstirap ve İlahi Yasalar

Günay Yalçın

seçimlerimizden de sorumlu tutar. Zaten seçme yapma imkanına sahip olmasaydık sorumlu tutulmazdık, öyle değil mi?

İnsan yaşadığı bütün terslikleri, sıkıntı ve problemleri seçimlerinin sonucuyla karşılaştığı için bir bakıma hak eder çünkü mevcut

şartlarda daha iyisi olabilseydi olurdu. Tohumlarını ektiği haksızlıkların ve yanlışlıkların filizi olan ıstırap ve acı, insanın varlığını olgunlaştıran en etkin ilaçtır. Bu yüzden insan yaşadığı acılara dikkat etmeli. Bu acıyı sonuna kadar, reddetmeden yaşayıp bitirmelidir. Ruhumun bu acıdan, ıstıraptan öğrendiği ders nedir, diye düşünmeli ve cevaplarını bulmalı, yanlışlarını düzeltmeli, eksikliklerini gidermeli, fazlalıklarını atmalı ve içinde harekete geçirilmesi gereken enerjileri harekete geçirmelidir. O nedenle birisi bir problem yaşıyorsa sakın ola ki gereğinden fazla kendinizi bu tür insanlar ve durumlar için hırpalamayınız.

Bu tutum bananecilikten ziyade, sebep sonuç yasaasının tecellisine güvenmektir. Görünenin arkasında bir görünmeyen vardır. Kimse için gereğinden fazla zaman harcamayız. Herkes alabileceğini alır, alabileceğinden fazlasını kimse kimseye veremez. Tanrı bile. Yer ve Gök imkanlarla dolu. Ne kadarını kullanabiliyoruz? İdrak ettiğimiz, hak ettiğimiz, anladığımız kadarını kullanabiliyoruz. İnsanoğlu anlayışını geliştirdikçe, şuurlandıkça Yer'in ve Gök'ün imkanlarından yararlanabilir. Tanrı'nın Yasası adildir. Hiçbirimize haksızlık da yapmaz, kayırma da yapmaz. Yağmur yağdığında hepimiz aynı şekilde ıslanmıyor muyuz? Yerçekimi hepimize aynı şekilde etki etmiyor mu? İnsanın ruhsal gelişimini yöneten İlahi Yasalar, Moral Yasalar da aynı şekilde herkese bir ve eşit davranır. Hepimiz İlahi İrade Yasaları çerçevesinde, koruyuculuğunda, kollayıcılığında kendi kendimizi büyütür, kendi kendimizi tanır,

tabi olduğumuz yaşamı yöneten ilkeleri anlar ve geliştirebiliriz, yenilenir, olgunlaşırız. Yanlış yapa yapa doğruyu öğreniriz. Eğri basa basa, doğru basmayı öğreniriz. Düşeni elinden tutup kaldırmalı ama birlikte yürümeye çalışmamalıyız. Ayağa kalktuğunda yoluna gitmesi için yoldan çekilmeliyiz.

Tesellinin de bir sınırı vardır. Hepimizin kendi yolları var, kendi yolumuzda ilerlerken başkalarının bizi engellemesine izin vermemeliyiz. Şefkat, merhamet, fedakarlık sevginin en güzel göstergeleridir, ancak başkalarının adına biz yol yürüyemeyiz. Herkes kendi yolunda kendisi yürümelidir. Eğer önden gidiyorsanız büyük bir iyilikseverlikle yoldaki çakıl taşlarını, engelleri kaldırabilirsiniz ama yolu siz başkaları adına yürüyemezsiniz. Ruhunuzu anlamak için kendi içinize dönüp bakmanız yeterlidir. Başınızı eğip karnınıza bakmaktan bahsetmiyorum gözünüzü kapayıp bedeninin ötesindeki, bedene hayat veren yaşam gücünden bahsediyorum. İstisnasız herkesin içindeki bedeninin ötesindeki yaşam gücünden, canlılık kaynağından bahsediyorum. Herkes bu ana canlılık kaynağından, yani ruhundan haberdardır. Hissetmeyi istemesi yeterlidir. Ve hayatın ana kaynağı herkese yapması gereken en doğru hareketin en doğrudan ileticisidir. Yeter ki bu sesi duymayı isteyin ve kendinizi bu sese verin, bu etkiye kendinizi açın. O nedenle hepimiz esasen eşit şartlardayız. O ilahi güç hepimizin içinde var; idrakimiz, zihinsel çabamız, konsantrasyonumuz ve fiziksel cehdimiz nispetinde o güçten yararlanabiliriz. Görünen eşitsizliğin, ardında görünmeyen bir eşitlik vardır. Görünürdeki eşitsizlik

varlıkların ruhsal ihtiyaçlarındaki farklılıklardan, seçim yönleri, çalışma, çaba ve anlayışlarındaki farklılıklardan kaynaklanır. Bu farklılıklar varlıkların liyakatlerinin değişik seviyelerde tecelli etmesini sağlar. Yasa herkes için aynı işler. Herkesin eğriyi doğrudan ayıracak vasıtası, varlığının yüksek amaçları için hareket ettirecek gücü ve bilgisi, yani vicdanı, ruhu vardır. Kendi yolunuzda yürüyünüz. Fikri hür, vicdanı hür, isteği hür olarak kendi ruhunuzun idealleri için kendi idealleriniz için yürüyünüz. Doğru yoldaysanız, Bir ve Tek olan yasayla aynı yönde iseniz yürüdüğünüz yollar açılacak, engelleriniz kalkacak, hedefe ulaşmak için Tanrı'nın rüzgarını arkanıza alacaksınız. Bir ve Tek olan yasayla aynı yönde değilseniz, rüzgar önünüzden, sağınızdan, solunuzda esecektir, hedefinize ulaşmak için ya yön değiştirmeniz gerekecektir ya da hedef. Bu sırada çekilen acı ve ıstırap ya yön değişikliği sağlıyordur ya da hedef değişikliği sağlıyordur. O nedenle acı ve ıstırap

çekenlere takılıp kalmayınız onlar, doğru hedefi bulmak üzere ruhsal ve fiziksel efor sarf edenlerdir. Sadece gördüğümüz engelleri kaldırabilir ve kendi yolunuzda yürüyebilirsiniz. Yağmur herkesi aynı şekilde ıslatır. Tanrı'nın asası kimde? Unutmayınız, sizde!..

□